

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 9 d.*

Bylose T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01

Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (Ispanija),

Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco (Ispanija),

iš pradžių atstovaujamos advokatų R. Falcón Tella, vėliau – advokatų M. Morales Isasi ir I. Sáenz-Cortabarría Fernández,

ieškovės byloje T-227/01,

palaikomos

Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava (Ispanija), atstovaujamos advokatų I. Sáenz-Cortabarría Fernández ir M. Morales Isasi,

* Proceso kalba: ispanų.

ir

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), įsteigtos Bilbao (Ispanija), iš pradžių atstovaujamos advokatų M. Araujo Boyd ir R. Sanz, vėliau – advokatų M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco ir V. Sopeña Blanco,

įstojusių į bylą šalių,

Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya (Ispanija),

Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco,

iš pradžių atstovaujamos advokato R. Falcón Tella, vėliau – advokatų M. Morales Isasi ir I. Sáenz-Cortabarría Fernández,

ieškovės byloje T-228/01,

palaikomos

Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya (Ispanija), atstovaujamos advokatų I. Sáenz-Cortabarría Fernández ir M. Morales Isasi,

ir

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), įsteigtos Bilbao, iš pradžių atstovaujamos advokatų M. Araujo Boyd ir R. Sanz, vėliau — advokatų M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco ir V. Sopena Blanco,

įstojusių į bylą šalių,

Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (Ispanija),

Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco,

iš pradžių atstovaujamos advokato R. Falcón Tella, vėliau – advokatų M. Morales Isasi ir I. Sáenz-Cortabarría Fernández,

ieškovės byloje T-229/01,

palaikomos

Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa (Ispanija), atstovaujamos advokatų I. Sáenz-Cortabarría Fernández ir M. Morales Isasi,

ir

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), įsteigtos Bilbao, iš pradžių atstovaujamos advokatų M. Araujo Boyd ir R. Sanz, vėliau –advokatų M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco ir V. Sopena Blanco,

įstojusių į bylą šalių,

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), įsteigta Bilbao, atstovaujama advokatų M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco ir V. Sopena Blanco,

ieškovė bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, iš pradžių atstovaujama J. Buendía Sierra, vėliau – F. Castillo de la Torre ir C. Urraca Caviedes,

atsakovę,

II - 3045

palaikomą

Comunidad autónoma de La Rioja (Ispanija), iš pradžių atstovaujamos advokato A. Bretón Rodríguez, vėliau – advokatų J. Priado Gámez ir I. Serrano Blanco,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2001 m. liepos 11 d. Komisijos sprendimą 2002/820/EB dėl Ispanijos valstybės pagalbos schemos Alavos provincijos įmonėms suteikiant 45 % investicijų sumos mokesčių kreditą (OL L 296, 2002, p. 1) bylose T-227/01 ir T-265/01, dėl prašymo panaikinti 2001 m. liepos 11 d. Komisijos sprendimą 2003/27/EB dėl Ispanijos valstybės pagalbos schemos Biskajos provincijos įmonėms suteikiant 45 % investicijų sumos mokesčių kreditą (OL L 17, 2003, p. 1) bylose T-228/01 ir T-266/01 ir dėl prašymo panaikinti 2001 m. liepos 11 d. Komisijos sprendimą 2002/894/EB dėl Ispanijos valstybės pagalbos schemos Gipuskoa provincijos įmonėms suteikiant 45 % investicijų sumos mokesčių kreditą (OL L 314, 2002, p. 26) bylose T-229/01 ir T-270/01,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai E. Martins Ribeiro, F. Dehousse (pranešėjas), D. Šváby ir K. Jürimäe,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. sausio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

I — *Bendrijos teisės aktai*

¹ EB 87 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

<...>

3. Bendrajai rinkai neprieštaraujancia gali būti laikoma:

- a) pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti;

<...>

- c) pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui;

<...>“.

2 EB 88 straipsnyje nustatyta:

„1. Komisija kartu su valstybėmis narėmis nuolat kontroliuoja visas tose valstybėse esamas pagalbos sistemas. Valstybėms narėms ji siūlo atitinkamas priemones, reikalingas bendrajai rinkai palaipsniui plėtoti arba jai veikti.

2. Jei, paprašiusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas, Komisija nustato, jog tam tikra valstybės ar iš jos išteklių teikiama pagalba yra pagal 87 straipsnį nesuderinama su bendrąja rinka arba kad tokia pagalba netinkamai naudojama, ji priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų.

<...>

3. Apie visus ketinimus suteikti ar pakeisti pagalbą Komisija turi būti laiku informuojama, kad ji galėtų pateikti savo pastabas. Jei Komisija mano, kad tokie ketinimai pagal 87 straipsnį yra nesuderinami su bendrąja rinka, ji nedelsdama pradeda šio straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą. Atitinkama valstybė narė savo pasiūlytų priemonių neįgyvendina tol, kol nepriimamas galutinis sprendimas.“

- 3 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnis nustato:

„Šiame reglamente:

<...>

b) „esama pagalba“ – tai:

- i) visa pagalba, kuri <...> iki Sutarties įsigaliojimo buvo teikiama atitinkamose valstybėse narėse, t. y. individuali pagalba ir pagalbos sistemos, įgyvendintos iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau taikomos;

- ii) patvirtinta pagalba, t. y. Komisijos arba Tarybos patvirtintos pagalbos sistemos ir individuali pagalba;

<...>

- v) pagalba, kuri yra esama pagalba, nes galima nustatyti, ar jos patvirtinimo metu tai nebuvo pagalba, o tokia ji tapo vėliau dėl bendrosios rinkos vystymosi, ir nebuvo atitinkamos valstybės narės pakeista. Jeigu pagal Bendrijos teisės aktus liberalizavus veiklą tam tikros priemonės tampa pagalba, po nustatytos liberalizavimo datos esama pagalba jos nebelaikomos;

- c) „nauja pagalba“ – tai visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri nėra egzistuojanti pagalba, įskaitant egzistuojančios pagalbos pakeitimus;

<...>

- f) „neteisėta pagalba“ – tai nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant (EB 88) straipsnio 3 daliai;

<...>“

- 4 Pagal Reglamento Nr. 659/1999 2 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnį „suinteresuotoji valstybė narė <...> iš anksto praneša Komisijai apie bet kuriuos planus skirti naują pagalbą“ ir jų neįgyvendina tol, kol „Komisija nepriima tokią pagalbą patvirtinančio sprendimo, arba kol nelaikoma, kad Komisija tokį sprendimą priėmė“.
- 5 Dėl priemonių, apie kurias nepranešta, Reglamento Nr. 659/1999 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „jeigu Komisija turi iš bet kurio šaltinio gautą informaciją apie įtariamą neteisėtą pagalbą, tokią informaciją ji iš karto patikrina“. Šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog toks patikrinimas užbaigiamas prireikus priimant sprendimą pradėti formalus tyrimo procesą. Šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad esant neteisėtai pagalbai Komisija neprivalo laikytis terminų, taikomų pagalbos, apie kurią pranešta, išankstiniam tyrimui ir formalus tyrimo procesui.
- 6 Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo <...>. Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.“

- 7 Komisijos pranešime dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, 1998, p. 3, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 277, toliau – 1998 m. pranešimas dėl fiskalinės pagalbos įmonėms), be kita ko, yra nuostatų, susijusių su valstybės pagalbos ir bendrųjų priemonių atribojimu. Šio pranešimo 13 ir 14 punktuose numatyta:

„13. Visiems valstybėje narėje veikiančioms ūkio subjektams prieinamos mokesčių priemonės yra iš esmės bendrosios priemonės. <...>. Jei šios priemonės vienodai

taikomos visoms įmonėms ir visų prekių gamybai, jos nėra laikomos valstybės pagalba:

— išimtinai techninio pobūdžio mokesčių priemonės <...>,

— bendrųjų ekonominės politikos tikslų siekiančios priemonės, mažinant mokesčių našta, susijusią su tam tikromis gamybos sąnaudomis <...>

14. Tai, kad kai kurioms įmonėms arba kai kuriems sektoriams šios mokesčių priemonės yra naudingesnės, dar nereiškia, kad jiems būtina bus pritaikytos valstybės pagalbą reglamentuojančios konkurencijos taisyklės. Pavyzdžiui, visų įmonių darbuotojų apmokestinimui sumažinti skirtos priemonės santykinai didesnę poveikį daro darbuvi imlioms pramonės šakoms, bet nebūtinai laikomos valstybės pagalba <...>.

8 Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių (OL C 74, 1998, p. 9) su pakeitimais (OL C 258, 2000, p. 5, toliau – 1998 m. gairės) I priedo 1 išnašoje pagalba, susijusi su investicijomis, apibrėžta taip:

„Mokestine pagalba gali būti laikoma pagalba, susijusi su investicijomis, jei ji remiasi į regioną investuotąja suma. Be to, bet kuri mokestinė pagalba gali būti susijusi su investicijomis, jei yra nustatoma riba, išreikšta investuotos sumos procentiniu santykiu <...>.“

II — *Nacionalinės teisės aktai*

- 9 Ispanijos Baskų krašte galiojanti mokesčių sistema grindžiama ekonominiu susitarimu, nustatytu pagal 1981 m. gegužės 13 d. *Ley* Nr. 12/1981 (Ispanijos įstatymas Nr. 12/1981), vėliau iš dalies pakeistą 1997 m. rugpjūčio 4 d. *Ley* Nr. 38/1997 (Ispanijos įstatymas Nr. 38/1997).
- 10 Pagal šį įstatymą *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* (Ispanija) tam tikromis sąlygomis gali nustatyti jų atitinkamose teritorijose taikomą mokesčių schemą. Šioje srityje minėtos teritorijos nustatė tam tikras mokesčių lengvatas ir būtent šiuose ieškiniuose nagrinėjamus 45 % mokesčių kreditus.

A — *Territorio Histórico de Álava mokesčių teisės aktuose nustatytas mokesčio kreditas*

- 11 1994 m. gruodžio 20 d. *Norma Foral* Nr. 22/1994 dėl *Territorio Histórico de Álava* 1995 m. biudžeto įgyvendinimo šeštojoje papildomoje nuostatoje (toliau – *Álava Norma Foral* Nr. 22/1994 šeštoji papildoma nuostata) numatyta:

„Nuo 1995 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d. įvykdytoms investicijoms į naują ilgalaikį turtą, viršijančioms 2,5 milijardo (Ispanijos pesetų), *Diputación Foral de Álava* sprendimu suteikiamas 45 % *Diputación Foral de Álava* nustatytos investicijų sumos mokesčių kreditas, taikytinas galutinei mokėtino mokesčio sumai.

Išskaitymas, kuris nebuvo pritaikytas dėl to, kad viršijo galutinio mokėtino mokesčio sumą, gali būti taikomas devynerius metus nuo *Diputación Foral de Álava* sprendimo priėmimo.

Šiuo *Diputación Foral de Álava* sprendimu nustatomi kiekvienu konkrečiu atveju taikytini terminai ir apribojimai.

Pagal šią nuostatą suteiktos lengvatos yra nesuderinamos su jokiais kitomis mokesčių lengvatomis, susijusiomis su tomis pačiomis investicijomis.

Diputación Foral de Álava taip pat nustato investavimo proceso, kuris gali apimti investicijas, padarytas rengiant investicijų projektą, trukmę.“

¹² Šios nuostatos galiojimas 1996 metams buvo pratęstas 1995 m. gruodžio 20 d. *Norma Foral* Nr. 33/1995 penktąją papildoma nuostata, iš dalies pakeista 1996 m. liepos 5 d. *Norma Foral* Nr. 24/1996 vienintelės nukrypti leidžiančios nuostatos 2.11 punktu, panaikinusiu *Álava Norma Foral* Nr. 22/1994 šeštosios papildomos nuostatos antroje pastraipoje buvusią nuorodą į devynerius metus. Priemonės galiojimas 1997 metams buvo pratęstas 1996 m. gruodžio 18 d. *Norma Foral* Nr. 31/1996 septintąją papildoma nuostata.

¹³ Iš dalies pakeistas 45 % investicijų sumos mokesčių kreditas liko galioti 1998 ir 1999 metais, atitinkamai pagal 1997 m. gruodžio 19 d. *Norma Foral* Nr. 33/1997

vienuoliktąją papildomą nuostatą ir pagal 1998 m. gruodžio 17 d. *Norma Foral* Nr. 36/1998 septintąją papildomą nuostatą. Šiose nuostatose konkrečiai numatyta:

„<...> nuo (1998–1999 m.) sausio 1 d. padarytoms investicijoms į naują ilgalaikį turtą, viršijančioms 2 500 milijonų (Ispanijos pesetų), suteikiamas 45 % investicijų sumos mokesčių kreditas. Šis mokesčio kreditas taikomas galutinei mokėtino mokesčio sumai.

<...>

Investicijų procesas gali apimti investicijas, padarytas investicijų projekto rengimo etape, kurios būtinos ir tiesiogiai susijusios su minėtu procesu.

Apie šioje bendroje nuostatoje numatyto mokesčio kredito taikymą mokesčių mokėtojas turi pranešti *Diputación Foral de Álava* pagal *Diputado Foral de Hacienda, Finanzas y Presupuesto* šiam tikslui nustatytą tvarką.“

14 Po 1999 m. šio mokesčių kredito galiojimas daugiau nebuvo pratęstas.

B — Territorio Histórico de Vizcaya ir Territorio Histórico de Guipúzcoa *teisės aktuose nustatyti mokesčių kreditai*

- 15 1996 m. gruodžio 26 d. *Vizcaya Norma Foral* Nr. 7/1996 ketvirtojoje papildomoje nuostatoje, kurios galiojimas pratęstas 1998 m. balandžio 2 d. *Norma Foral* Nr. 4/1998 antrąja papildoma nuostata, ir 1997 m. gruodžio 22 d. *Guipúzcoa Norma Foral* Nr. 7/1997 analogiškai dešimtojoje papildomoje nuostatoje numatyta:

„Nuo 1997 m. sausio 1 d. įvykdytoms investicijoms į naują ilgalaikį turtą, viršijančioms 2 500 milijonų (Ispanijos pesetų) *Diputación Foral de (Vizcaya/Guipúzcoa)* sprendimu suteikiamas 45 % pastarosios nustatytos investicijų sumos mokesčių kreditas, taikytinas galutinei mokėtino mokesčio sumai.

Išskaitymas, kuris nebuvo pritaikytas dėl to, kad viršijo galutinio mokėtino mokesčio sumą, gali būti atliktas po pasibaigusių finansinių metų per penkerius metus, skaičiuojant nuo metų, kuriais priimtas sprendimas suteikti kreditą.

Data, nuo kurios pradedamas skaičiuoti nagrinėjamo išskaitymo taikymo terminas, atsižvelgiant į senaties terminą gali būti perkelta į pirmuosius finansinius metus, per kuriuos buvo pasiekta teigiamų rezultatų.

Pirmoje dalyje minėtame sprendime nustatomi kiekvienu konkrečiu atveju taikytini terminai ir apribojimai.

Pagal šią nuostatą suteiktos lengvatos yra nesuderinamos su jokiais kitomis mokesčių lengvatomis, susijusiomis su tomis pačiomis investicijomis.

Diputación Foral de (Vizcaya/Guipúzcoa) taip pat nustato investavimo trukmę, kuri gali apimti investicijas, padarytas rengiant investicijų projektą, kurioms suteikta mokesčių lengvata.“

- 16 Šios nuostatos panaikintos 2000 m. liepos 19 d. *Norma Foral* Nr. 7/2000 dėl *Territorio Histórico de Vizcaya* ir 2000 m. kovo 13 d. *Norma Foral* Nr. 3/2000 dėl *Territorio Histórico de Guipúzcoa*.

Faktinės bylą aplinkybės

- 17 Per procedūras, kurios pradėtos gavus 1996 m. birželio mėn. ir 1997 m. spalio mėn. pateiktus skundus dėl *Territorio Histórico de Álava* taikyto 45 % mokesčio kredito *Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa)* bei *Ramondín SA* ir *Ramondín Cápsulas SA (Ramondín)*, Komisija sužinojo apie šį mokesčio kreditą numatančių nuostatų buvimą. Komisija tai nurodo 2001 m. liepos 11 d. Sprendimo 2002/820/EB dėl Ispanijos valstybės pagalbos schemos Alavos provincijos įmonėms suteikiant 45 % investicijų sumos mokesčių kreditą (OL L 296, 2002, p. 1), 2001 m. liepos 11 d. Sprendimo 2003/27/EB dėl Ispanijos valstybės pagalbos schemos Biskajos provincijos įmonėms suteikiant 45 % investicijų sumos mokesčių kreditą (OL L 17, 2003, p. 1) ir 2001 m. liepos 11 d. Sprendimo 2002/894/EB dėl Ispanijos valstybės pagalbos schemos Gipuskoa provincijos įmonėms suteikiant 45 % investicijų sumos mokesčių kreditą (OL L 314, 2002, p. 26) (toliau – bendrai vadinami ginčijamais sprendimais) pirmose konstatuojamosiose dalyse. Taip pat Komisija gavo neoficialios informacijos, kad panašios priemonės egzistavo *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* (Sprendimų 2003/27 ir 2002/894 pirmos konstatuojamosios dalys).
- 18 1997 m. kovo 17 d. Komisija susitiko su *La Rioja* (Ispanija) vyriausybės atstovais ir *La Rioja* socialiniais partneriais.

- 19 1999 m. kovo 15 d. Ispanijos Karalystės nuolatinei atstovybei atsiųstais laiškais Komisija paprašė informacijos dėl *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* priimtų priemonių.
- 20 1999 m. balandžio 13 d. ir gegužės 17 d. Nuolatinės atstovybės laiškais Ispanijos valdžios institucijos paprašė pratęsti atsakymui pateikti nustatytą terminą. 1999 m. gegužės 25 d. laišku Komisijos tarnybos atsisakė antrą kartą pratęsti terminą.
- 21 1999 m. birželio 2 d. Nuolatinės atstovybės laiške Ispanijos valdžios institucijos pateikė informaciją, susijusią su nagrinėjamu mokesčio kreditu.
- 22 1999 m. rugpjūčio 17 d. laiškais Komisija Ispanijos Karalystę informavo apie savo sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl nagrinėjamus mokesčių kreditus numatančių trijų schemų. Dėl šių sprendimų pradėti formalią tyrimo procedūrą (Komisijos sprendimai dėl *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* teisės aktuose nustatytų mokesčių kreditų (OL C 351, 1999, p. 29) ir dėl *Territorio Histórico de Álava* teisės aktuose nustatyto mokesčio kredito (OL C 71, 2000, p. 8) buvo pareikšti ieškiniai dėl panaikinimo, kuriuos Pirmosios instancijos teismas atmetė (2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją*, T-269/99, T-271/99 ir T-272/99, Rink. p. II-4217).
- 23 Sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl *Territorio Histórico de Álava* teisės aktuose nustatyto mokesčio kredito Komisija Ispanijos Karalystės visų pirma paprašė pateikti informaciją apie galimą pagalbą mokesčiams suteikiant nuo 1986 m. iki 1994 m. galiojusius mokesčių kreditus, apie sprendimus suteikti pagalbą nuo 1995 m. iki 1997 m. ir apie suinteresuotųjų asmenų pranešimus, parengtus pagal oficialią formą per laikotarpį nuo 1998 iki 1999 metų. Taip pat Komisija paprašė nurodyti bent jau investavimo išlaidų, kurioms taikyta pagalba, pobūdį, kiekvienam gavėjui suteikto mokesčių kredito sumą, kiekvienam gavėjui suteiktą ir likusią suteikti pagalbą, sunkumus patiriančios įmonės gavėjos, kuriai taikomos Gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, pobūdį, pateikti

informaciją, jei gaunama kita pagalba (suma, reikalavimus atitinkančios išlaidos, taikomos galimos pagalbos schemas ir t. t.), taip pat tiksliai ir išsamiai apibrėžti žodžius „investicijos“ ir „investicijos rengimosi etape“.

- 24 1999 m. lapkričio 9 d. Nuolatinės atstovybės laiškais, kurie užregistruoti 1999 m. lapkričio 12 d., Ispanijos valdžios institucijos pateikė savo pastabas, jų teigimu, kadangi valstybės pagalba nebuvo teikiama, todėl, jų nuomone, nebuvo reikalo pateikti informacijos apie sprendimus skirti mokesčių kreditus, kurios Komisija paprašė sprendimuose pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 25 Paskelbus sprendimus pradėti formalią tyrimo procedūrą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (žr. šio sprendimo 22 punktą), 2000 m. sausio mėn. Komisija gavo trečiųjų šalių pastabas dėl *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* priimtų priemonių, o 2000 m. kovo mėn. ir balandžio mėn. – dėl *Territorio Histórico de Álava*.
- 26 2000 m. kovo 1 d. laiškais dėl *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* ir 2000 m. gegužės 18 d. laišku dėl *Territorio Histórico de Álava* Komisija šias pastabas perdavė Ispanijos Karalystei ir suteikė galimybę pateikti dėl jų savo nuomonę. Nors Ispanijos valdžios institucijos pateikė prašymą 20 dienų pratęsti terminą atsakymui pateikti, tačiau jos pastabų nepateikė.

Ginčijami sprendimai

- 27 Ginčijamais sprendimais *Territorio Histórico de Vizcaya*, *Territorio Histórico de Guipúzcoa* ir *Territorio Histórico de Álava* nustatytus 45 % investicijų mokesčių kreditus Komisija pripažino su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba.

28 Visų pirma ginčijamuose sprendimuose Komisija mano, kad nagrinėjami mokesčių kreditai yra valstybės pagalba. Ji nurodo, jog iš tikrųjų šie kreditai gavėjams suteikia privalumą, kuris išvelgiamas lengvatose, taikomose įprastai iš jų biudžeto mokamiems mokesčiams, ir dėl to atitinkamas viešosios teisės reglamentuojamas subjektas netenka mokestinių pajamų. Šis privalumas daro poveikį konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai. Nagrinėjami mokesčių kreditai yra selektyvaus pobūdžio, nes dėl jų tam tikros įmonės, kurių investicijos viršija 2,5 milijardo Ispanijos pesetų (ESP), atsiduria palankesnėje padėtyje. Be to, šis specifinis pobūdis atsiranda ir dėl mokesčių administratoriaus diskrecijos taikant nagrinėjamas schemas bei dėl jos diskrecijos nustatant investicijų sumą ir investicijų procesą, nes nėra tikslų šių sąvokų apibrėžimų. Komisija priduria, kad mokesčių kreditais siekiama ekonominės politikos tikslo, kuris nesusijęs su nagrinėjama mokesčių sistema, ir jie nepateisinami Ispanijos mokesčių sistemos pobūdžiu bei struktūra.

29 Antra, Komisija pripažįsta, kad mokesčių kreditai yra neteisėta pagalba. Ji mano, kad *de minimis* taisyklė netaikytina ir tai nėra esama pagalba. Taip pat ji atmeta argumentą, susijusį su teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principų pažeidimu, nes kalbama apie naują pagalbą, apie kurią nebuvo pranešta, ir, Komisijos nuomone, ji nepateikė jokių konkrečių garantijų, leidžiančių pagrįstai tikėtis, kad nagrinėjama pagalba teisėta ir suderinama.

30 Trečia, Komisija mano, kad nagrinėjamos pagalbos schemas nesuderinamos su bendrąja rinka. Iš tikrųjų, jos nuomone, atrodo, kad mokesčių kreditai bent jau iš dalies gali atitikti 1998 m. gairėse nustatytas sąlygas (žr. šio sprendimo 8 punktą), nes, pirma, jie apskaičiuojami remiantis išlaidomis investicijoms ir, antra, skiriami taikant 45 % investicijų ribą. Vis dėlto jiems negali būti taikoma viena iš EB 87 straipsnio 3 dalyje numatytų regionams taikomų leidžiančių nukrypti nuostatų. Iš tikrųjų *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* negali būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta leidžianti nukrypti

nuostata, nes bendrasis vidaus produktas vienam gyventojui pernelyg didelis. Ginčijamos pagalbos negalima patvirtinti ir remiantis EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu, nes mokesčių kreditų dydis viršija regioninės pagalbos žemėlapiuose numatytas didžiausias leidžiamas ribas. Be to, ginčijamos nuostatos gali būti susijusios su investicijomis veiklai pakeisti bei su „investicijų procesu“ susijusiomis išlaidomis ar „investicijomis rengimosi etape“. Taigi, kadangi nėra tikslaus šių terminų apibrėžimo, neatmestina, kad nagrinėjamos pagalbos dalykas apima išlaidas, kurios negali būti laikomos išlaidomis investicijoms pagal šioje srityje taikytinas Bendrijos taisykles.

31 Be to, kalbant apie pagalbą investicijoms skirtoms išlaidoms, kurios neatitinka Bendrijos teisėje numatyto apibrėžimo, jos gali būti laikomos iš esmės uždrausta pagalba veiklai. Šiuo atžvilgiu Komisija mano, kad EB 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose numatytų išimčių taikymui keliamos sąlygos šiuo atveju neįvykdytos. Be to, Komisija pažymi, kad nesant sektorinių apribojimų 45 % mokesčių kreditai gali pažeisti sektorines taisykles. Galiausiai Komisija teigia, kad nagrinėjamai pagalbai negali būti taikomos ir kitos EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos išimtys ir kad ji nesuderinama su bendrąja rinka.

32 Todėl ginčijamų sprendimų 1 straipsnyje Komisija nurodo, kad ginčijamos *Normas Forales* yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, kurią Ispanijos Karalystė neteisėtai suteikė Alavos, Biskajos ir Gipuskoa provincijose.

33 Ginčijamų sprendimų 2 straipsnyje numatyta, kad Ispanijos Karalystė privalo panaikinti 1 straipsnyje numatytą pagalbos schemą tiek, kiek ji dar galioja.

34 Ginčijamų sprendimų 3 straipsnyje numatytas pagalbos susigrąžinimas:

„1. Ispanijos (Karalystė) imasi visų reikiamų priemonių 1 straipsnyje nurodytai pagalbai, kuri jau neteisėtai suteikta, iš jos gavėjų susigrąžinti.

Ispanijos (Karalystė) turi sustabdyti dar nesuteiktos pagalbos teikimą.

2. Susigrąžinti reikia nedelsiant pagal nacionalinėje teisėje numatytas procedūras, jei jos leidžia iš karto ir veiksmingai vykdyti šį sprendimą. Į susigrąžintiną pagalbą įskaitomos palūkanos, kurios skaičiuojamos nuo tos dienos, kai gavėjui buvo suteikta neteisėta pagalba, iki jos grąžinimo dienos. Palūkanos apskaičiuojamos pagal orientacinę palūkanų normą, kuri yra taikoma regioninės pagalbos subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti.“

35 Ginčijamų sprendimų 4 straipsnyje nurodyta, kad per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Ispanijos Karalystė informuoja Komisiją apie priemones, kurių ji ėmėsi šiam sprendimui įgyvendinti. Sprendimo 2002/820 5 straipsnyje nustatyta, kad šis sprendimas netaikomas *Demesa* ir *Ramondín* suteiktai pagalbai. Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 5 straipsnyje bei Sprendimo 2002/820 6 straipsnyje nurodyta, kad ginčijami sprendimai skirti Ispanijos Karalystei.

36 Nagrinėdamas Komisijos pareikštą ieškinį Teisingumo Teismas konstatavo, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų, nes neįvykdė ginčijamų sprendimų (2006 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*, C-485/03–C-490/03, Rink. p. I-11887).

Procesas

- 37 2001 m. rugsėjo 25 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktas trimis pareiškimais *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* ir *Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco* pareiškė ieškinius bylose T-227/01–T-229/01.
- 38 2001 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktas pareiškimais *Confederación Empresarial Vasca (Confebask)* pareiškė ieškinius bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01.
- 39 2001 m. gruodžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktas dokumentais *Comunidad autónoma de La Rioja* paprašė įstoti į bylas T-227/01–T-229/01 palaikyti Komisijos reikalavimus.
- 40 2002 m. sausio 4 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktas dokumentais *Círculo de Empresarios Vascos*, *Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava* bei *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* pateikė prašymus įstoti į bylą T-227/01 palaikyti ieškovių reikalavimus; *Círculo de Empresarios Vascos*, *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya* bei *Territorio Histórico de Álava* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* pateikė prašymus įstoti į bylą T-228/01 palaikyti ieškovių reikalavimus; *Círculo de Empresarios Vascos*, *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa* bei *Territorio Histórico de Álava* ir *Territorio Histórico de Vizcaya* pateikė prašymus įstoti į bylą T-229/01 palaikyti ieškovių reikalavimus.

- 41 2002 m. sausio 11 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais *Confebask* pateikė prašymus įstoti į bylas T-227/01–T-229/01 palaikyti ieškovių reikalavimus.
- 42 2002 m. sausio 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais *Comunidad autónoma de La Rioja* pateikė prašymus įstoti į bylas T-265/01–T-270/01 palaikyti Komisijos reikalavimus.
- 43 2002 m. rugsėjo 10 d. Nutartimis Pirmosios instancijos teismo trečiosios išplėstinės kolegijos pirmininkas sustabdė bylą T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 nagrinėjimą, kol Teisingumo Teismas išnagrinės apeliacinius skundus dėl 2002 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* (T-127/99, T-129/99 ir T-148/99, Rink. p. II-1275, toliau – sprendimas *Demesa*) ir *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* (T-92/00 ir T-103/00, Rink. p. II-1385, toliau – sprendimas *Ramondín*). Šiuose dviejuose sprendimuose Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo ieškinius, pareikštus dėl dviejų Komisijos sprendimų, kuriuose *Territorio Histórico de Álava* suteiktos mokesčių lengvatos *Demesa* ir *Ramondín* pripažintos su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba (1999 m. vasario 24 d. Komisijos sprendimas 1999/718/EB dėl Ispanijos suteiktos valstybės pagalbos *Demesa* (OL L 292, p. 1) ir 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimas 2000/795/EB dėl Ispanijos suteiktos valstybės pagalbos *Ramondín SA* ir *Ramondín Cápsulas SA* (OL L 318, 2000, p. 36).
- 44 Pakeitus Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į penktąją kolegiją, todėl šios bylos buvo paskirtos penktajai išplėstinei kolegijai.
- 45 2004 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimais *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* (C-183/02 P ir C-187/02 P, Rink. p. I-10609) ir *Ramondín ir kt. prieš Komisiją* (C-186/02 P ir C-188/02 P, Rink. p. I-10653) atmesti apeliaciniai skundai dėl šio sprendimo 43 punkte minėtų sprendimų *Demesa* ir *Ramondín*.

- 46 2005 m. sausio 10 d. Pirmosios instancijos teismas (penktoji išplėstinė kolegija), taikdamas proceso organizavimo priemones, šalims pateikė klausimus dėl pasekmių, kurias šio sprendimo 45 punkte minėti sprendimai *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* ir *Ramondín ir kt. prieš Komisiją* gali turėti šiems ieškiniams.
- 47 2005 m. vasario 3 d. laiške, pateikusios nuomonę dėl šių sprendimų, ieškovės patvirtino savo ieškinį.
- 48 Vis dėlto *Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa bei Comunidad autónoma del País Vasco* atsisakė pareikšti muose nurodytų dviejų pirmųjų pagrindų bylose T-227/01–T-229/01.
- 49 2005 m. rugsėjo 9 d. Nutartimis Pirmosios instancijos teismo (penktosios išplėstinės kolegijos) pirmininkas leido *Confebask* įstoti į bylas T-227/01–T-229/01 palaikyti ieškovių reikalavimus. Įstojusi į bylą šalis pateikė savo paaiškinimus, ieškovės šiuo atžvilgiu nepateikė konkrečių pastabų, o Komisija pateikė savo pastabas per nustatytus terminus.
- 50 2006 m. sausio 9 d. ir 10 d. Nutartimis Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas leido *Comunidad autónoma de La Rioja* įstoti atitinkamai į bylas T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 bei į bylas T-227/01–T-229/01 palaikyti Komisijos reikalavimus. Įstojusi į bylą šalis pateikė savo paaiškinimus. Ieškovė bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 pateikė savo pastabas. Ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 nurodė, kad neturi pastabų. Komisija pastabų nepateikė.
- 51 2006 m. sausio 10 d. Nutartimis Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas leido *Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya* ir *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa* įstoti atitinkamai į bylas T-227/01, T-228/01 ir

T-229/01, bet atmetė *Círculo de Empresarios Vascos bei Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya ir Territorio Histórico de Guipúzcoa* prašymus įstoti į bylą. Ieškovės šiuo atžvilgiu nepateikė konkrečių pastabų, o Komisija savo pastabas pateikė per nustatytus terminus.

- 52 2006 m. balandžio 27 d. šalių buvo paprašyta pateikti savo pastabas dėl bylų T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 sujungimo, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir galbūt priimtas galutinis sprendimas. 2006 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi šios bylos buvo sujungtos pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 50 straipsnį.
- 53 2007 m. vasario 14 d. taikydamas proceso organizavimo priemones Pirmosios instancijos teismas paprašė ieškoves bylose T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 pateikti tam tikrą informaciją apie nagrinėjamus subjektus, kuriems taikomos mokesčių schemas.
- 54 2007 m. vasario 26 d. laišku *Confebask* paprašė peržiūrėti proceso organizavimo priemonę. 2007 m. kovo 6 d. laišku ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 atsakė, kad joms kyla abejonių dėl tokios priemonės būtinybės.
- 55 2007 m. balandžio 2 d. Pirmosios instancijos teismas patvirtino 2007 m. vasario 14 d. proceso organizavimo priemonę ir paprašė ieškoves bylose T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 jam pateikti prašytą informaciją.

- 56 2007 m. liepos 31 d. Pirmosios instancijos teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims klausimus, į kuriuos jos atsakė 2007 m. spalio mėnesį.
- 57 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Per 2008 m. sausio 16 d. posėdį buvo išklaustytos šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 58 Per posėdį Pirmosios instancijos teismas šalims nurodė iki 2008 m. sausio 28 d. pateikti tam tikrą informaciją apie nagrinėjamos priemonės gavėjus. Tai buvo įrašyta į teismo posėdžio protokolą.
- 59 Pasibaigus posėdžiui, penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas nusprendė pratęsti žodinę proceso dalį.
- 60 2008 m. sausio 24 d. laišku dėl *Territorio Histórico de Vizcaya* ir 2008 m. sausio 28 d. laišku dėl *Territorio Histórico de Álava* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* ieškovės pateikė dokumentus su informacija, kurios Pirmosios instancijos teismas prašė per posėdį. *Confebask* atsakė 2008 m. sausio 28 d. laišku. Pirmosios instancijos teismui pratęsus nustatytą terminą, Komisija pateikė savo pastabas dėl šių dokumentų.
- 61 Penktosios išplėstinės kolegijos pirmininkas baigė žodinę proceso dalį 2008 m. kovo 12 dieną. Šalys apie tai buvo informuotos 2008 m. kovo 14 d. laišku.

- 62 Išklausęs šiuo klausimu šalis, Pirmosios instancijos teismas, mano, kad reikia sujungti bylas T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, kad būtų bendrai priimamas galutinis sprendimas pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį.
- 63 Per posėdį ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 Pirmosios instancijos teismo dar kartą paprašė, kad Komisijai būtų nurodyta pateikti tam tikrus dokumentus. Tačiau Pirmosios instancijos teismas mano, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos.

Šalių reikalavimai

I — Bylose T-227/01–T-229/01

- 64 *Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya ir Territorio Histórico de Guipúzcoa* bei *Comunidad autónoma del País Vasco*, ieškovės, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- visų pirma panaikinti ginčijamus sprendimus,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti ginčijamų sprendimų 3 straipsnį,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

65 *Confebask*, palaikyti ieškovių reikalavimus į bylas T-227/01–T-229/01 įstojusi šalis, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamus sprendimus,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

66 *Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya* ir *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa*, palaikyti ieškovių reikalavimus į bylas T-227/01, T-228/01 ir T-229/01 įstojusios šalys, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- visų pirma panaikinti atitinkamai kiekvienoje iš šių bylų priimtus sprendimus, arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti šių sprendimų 3 straipsnį,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

67 Komisija ir palaikyti jos reikalavimus į bylą įstojusi *Comunidad autónoma de la Rioja* Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti *Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* ieškinius kaip nepagrįstus,

- pripažinti *Comunidad autónoma del País Vasco* pareikštus ieškinius nepriimtinais arba, nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti juos kaip nepagrįstus,

- priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

II — *Bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01*

⁶⁸ *Confebask*, ieškovė, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- visų pirma panaikinti ginčijamus sprendimus,

- nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti ginčijamų sprendimų 3 ir 4 straipsnius,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁶⁹ Komisija ir palaikyti jos reikalavimus įstojusi į bylą *Comunidad autónoma de la Rioja* Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškinius nepriimtinais,

- nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinius kaip nepagrįstus,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

I — Dėl ieškinių priimtimumo

70 Visų pirma reikia išnagrinėti, ar priimtini ieškiniai bylose T-227/01–T-229/01, o vėliau, ar priimtini *Confebask* pareikšti ieškiniai bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01.

A — Dėl ieškinių priimtimumo bylose T-227/01–T-229/01

71 Pirma, reikia išnagrinėti ieškinių dėl panaikinimo priimtimumą ir, antra, *Confebask* įstojimo į bylas T-227/01–T-229/01 priimtimumą.

1. Ieškinių dėl panaikinimo bylose T-227/01–T-229/01 priimtinumai

a) Šalių argumentai

72 Komisija, kurią palaiko *Comunidad autónoma de la Rioja*, nors oficialiai nepateikė prieštaravimo dėl priimtinumai pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, mano, kad *Comunidad autónoma del País Vasco* neturi teisės pareikšti ieškinio dėl panaikinimo bylose T-227/01–T-229/01. Aplinkybė, jog ji vykdo „įgaliojimus mokesčių koordinavimo ir derinimo srityje tarp *Territorios Históricas*“, neleidžia daryti išvados, kad ginčijami sprendimai yra tiesiogiai ir konkrečiai jai skirti. Iš tikrųjų nagrinėjamas pagalbos schemas išimtinai priėmė *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa*. Šiuo atžvilgiu ji nurodo šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 54 ir 55 punktus.

73 Tačiau Komisija pripažįsta, kad minėti ieškiniai priimtini tiek, kiek jie pareikšti kartu su *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa*, kurios, Komisijos nuomone, turi teisę pareikšti ieškinį.

74 Ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 prašo jų ieškinius pripažinti priimtinais.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

75 Reikia konstatuoti, kad ieškovės, t. y. *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* bei *Comunidad autónoma del País Vasco* nėra ginčijamų sprendimų adresatės.

- 76 Pažymėtina, kad *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* pateiktų ieškinių priimtinumą neginčijamas. Be to, ginčijami sprendimai joms kliudo savo nuožiūra naudotis pagal Ispanijos teisę tiesiogiai suteikta kompetencija (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Wlaams Gewest prieš Komisiją*, T-214/95, Rink. p. II-717, 29 ir 30 punktus; šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 50 punktą ir 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją*, T-346/99–T-348/99, Rink. p. II-4259, 37 punktą). Taigi ieškiniai priimtini, kiek jie susiję su *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa*.
- 77 Kadangi byloje T-227/01–T-229/01 pareikštas vienas ir tas pats ieškinys, nereikia nagrinėti *Comunidad autónoma del País Vasco* teisės pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 1993 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 31 punktą; 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *European Night Services ir kt. prieš Komisiją*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 ir T-388/94, Rink. p. II-3141, 61 punktą).
- 78 Iš to darytina išvada, kad ieškiniai dėl panaikinimo byloje T-227/01–T-229/01 priimtini.

2. Dėl *Confebask* teisės įstoti į bylas T-227/01–T-229/01 pripažinimo

a) Dėl *Confebask* prašymo įstoti į bylą priimtimumo

- 79 Per žodinę proceso dalį Komisija teigė, kad atsižvelgiant į tai, jog šalių pagrindinėje byloje ieškinys susijęs tik su nagrinėjamos pagalbos susigrąžinimu, o ši pagalba

nesusijusi nė su vienu *Confebask* nariu, *Confebask* neturi teisės pateikti prašymo įstoti į bylą.

- 80 Per posėdį uždavus klausimus *Confebask* pateikė tam tikrus dokumentus. Taip ji pateikė kiekvienos *Territorio Histórico* Finansų generalinio direktoriaus (*Director General de Hacienda*) dokumentą, patvirtinantį, kad tam tikroms įmonėms buvo skirti nagrinėjami mokesčių kreditai. Šie dokumentai patvirtina, kad ginčijami sprendimai, ir ypač jų 3 dalis, kurioje nurodyta susigrąžinti pagalbą, yra skirti tik toms įmonėms. Be to, *Confebask* generalinio sekretoriaus ir pirmininko pasirašytas dokumentas patvirtina, kad pateikiant prašymus įstoti į bylą kiekviena šių įmonių buvo *Confebask* narė.
- 81 Primintina, kad dėl to, jog 2005 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos pirmininko priimta nutartimi *Confebask* leista įstoti į bylą palaikyti ieškovių reikalavimus byloje T-227/01–T-229/01, nėra draudžiama iš naujo nagrinėti prašymo įstoti į bylą priimtino priimant galutinį sprendimą (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hüls prieš Komisiją*, C-199/92 P, Rink. p. I-4287, 52 punktą).
- 82 Pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antrą pastraipą, kuri, remiantis šio Statuto 53 straipsnio pirma pastraipa, yra taikoma Pirmosios instancijos teismui, įstoti į šiame teisme nagrinėjamas bylas gali bet kuris asmuo, įrodęs savo suinteresuotumą bylos baigtimi.
- 83 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką atstovaujanti asociacija gali įstoti į bylą, jeigu jos tikslas yra narių apsauga byloje, kuriose iškelti esminiai klausimai, galintys šiems turėti įtakos (1997 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *National Power ir PowerGen*, C-151/97 P(I) ir C-157/97 P(I), Rink. p. I-3491, 66 punktą ir 1998 m. rugsėjo 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Pharos prieš Komisiją*, C-151/98 P, Rink. p. I-5441, 6 punktą; 2007 m. balandžio 19 d. Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutarties *MABB prieš Komisiją*, T-24/06, nepaskelbta Rinkinyje, 10 punktą).

- 84 Be to, primintina, kad šiuo plačiu asociacijų teisės įstoti į bylą aiškinimu siekiama leisti geriau įvertinti bylą aplinkybes, išvengiant daugybės atskirų įstojimų į bylą, kurie pakenktų veiksmingai bei tinkamai proceso eigai (šio sprendimo 83 punkte minėtos nutarties *National Power ir PowerGen* 66 punktas ir 2004 m. liepos 26 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Microsoft prieš Komisiją*, T-201/04 R, Rink. p. II-2977, 38 punktas).
- 85 Šiuo atveju *Confebask* yra profesinė konfederacinė tarpsektorinė organizacija, kurios tikslas yra atstovauti jos nariais esančių Ispanijos Baskų krašto verslininkų organizacijų bendriems interesams, koordinuoti jų veiklą, juos informuoti ir ginti jų interesus. Visų pirma jos tikslas – atstovauti Baskų krašto įmonių interesams bei juos ginti administracijoje ir socialinėse bei profesinėse organizacijose.
- 86 Neginčyta, kad kalbama apie Ispanijos Baskų krašto įmonėms atstovaujančią organizaciją.
- 87 Be to, reikia konstatuoti, kad, kaip tai matyti iš dokumentų, pateiktų per žodinę proceso dalį, tam tikroms įmonėms, kurios buvo *Confebask* narės tuo metu, kai ši pateikė prašymą įstoti į bylą, buvo suteikta pagalba pagal šioje byloje nagrinėjamą mokesčių schemą.
- 88 Todėl nagrinėjami ieškiniai gali padaryti poveikį šių įmonių, kurios yra *Confebask* narės ir kartu faktinės nagrinėjamų mokesčių priemonių gavėjos, interesams.
- 89 Dar daugiau, *Confebask* dalyvavo administracinėje procedūroje, po kurios buvo priimti ginčijami sprendimai.

90 Todėl reikia manyti, kad *Confebask* yra suinteresuota bylos baigtimi ir jos prašymas įstoti į bylą palaikyti ieškovių reikalavimus yra priimtinas.

b) Dėl *Confebask* įstojimo į bylą paaiškinimo priimtimumo

Šalių argumentai

91 Komisija mano, kad *Confebask* įstojimo į bylas T-227/01–T-229/01 paaiškinimuose nėra jokių teisinių argumentų, nes jie tik nukreipia į priedus. Iš to Komisija daro išvadą, kad šiuose paaiškinimuose nesilaikyta Procedūros reglamento 44 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

92 Be to, jei Pirmosios instancijos teismas nuspręs, jog *Confebask* įstojimo į bylas T-227/01–T-229/01 paaiškinimai iš esmės priimtini, Komisija teigia, kad keli *Confebask*, kaip įstojusios į bylą šalies, nurodyti pagrindai nepriimtini, nes jie pakeičia ginčo dalyką, kuris apibrėžtas šiose bylose pareikštuose ieškiniuose.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

93 Procedūros reglamento 116 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatyta:

„<...>

Įstojimo į bylą paaiškinime nurodoma:

- a) įstojusios į bylą šalies reikalavimai, kuriais visiškai ar iš dalies palaikomi vienos ar kitos šalių reikalavimai arba jiems prieštaraujama;
- b) pagrindai ir argumentai, kuriais remiasi įstojusi į bylą šalis;
- c) įrodymai, jeigu jie pateikiami.“

94 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, susijusią su ieškiniu, kuri pagal analogiją taikoma įstojimo į bylą paaiškinimui (2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją*, T-171/02, Rink. p. II-2123, 186 punktas), teisinių pagrindų santrauka turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas – priimti sprendimą dėl ieškinių, prireikus – be jokios kitos informacijos (žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Honeywell prieš Komisiją*, T-209/01, Rink. p. II-5527, 55 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

95 Be to, siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, būtų nurodytos, bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai, pareiškimo tekste (žr. šio sprendimo 94 punkte minėto Sprendimo *Honeywell prieš Komisiją* 56 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Šiuo atžvilgiu, nors ieškinio motyvai specifiniais klausimais gali būti paremti ir papildyti pateikiant nuorodą į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinės argumentacijos elementų nebuvimo, kurie pagal aukščiau primintą nuostatą turi būti nurodyti pačiame ieškinyje (1999 m. gegužės 21 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-154/98, Rink. p. II-1703, 49 punktas). Be to, Pirmosios instancijos teismas neprivalo ieškinio prieduose ieškoti ir nustatyti pagrindų bei argumentų, kuriuos jis galėtų laikyti pagrindžiančiais ieškinį, nes priedai atlieka tik įrodomąją ir padedamąją funkciją (žr. šio sprendimo 94 punkte minėto Sprendimo *Honeywell prieš Komisiją* 57 punktą ir 2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asklepios Kliniken prieš Komisiją*, T-167/04, Rink. p. II-2379, 40 punktą ir nurodytą teismų praktiką; taip pat šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 97–99 punktus).

96 Šiuo atveju savo įstojimo į bylą paaiškinimuose, pateiktuose bylose T-227/01–T-229/01, *Confebask* nurodo, kad įstoja į kiekvieną iš šių bylų palaikyti ieškovių reikalavimus. Ji prašo panaikinti ginčijamus sprendimus ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas. *Confebask* mano, kad „taupant Pirmosios instancijos teismo laiką ir išteklius vertimui“ tikslinga daryti nuorodas į ieškinius, kuriuos ji pareiškė atitinkamai bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, pateiktus jos įstojimo į bylą paaiškinimų prieduose. Beje, šiuose paaiškinimuose *Confebask* pateikia pastabas dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo.

97 Reikia konstatuoti, kad, išskyrus argumentą dėl teisėtų lūkesčių, pačiuose įstojimo į bylą paaiškinimuose, nepateikta – bent glaustai ar tik iš esmės – jokių svarbiausių faktinių ir teisinių aplinkybių.

- 98 Be to, nors bylos T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 buvo sujungtos 2006 m. liepos 13 d., t. y. po *Confebask* įstojimo, vis dėlto jos išlieka atskiros (šiuo klausimu žr. 2001 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Moccia Irme ir kt. prieš Komisiją*, C-280/99 P–C-282/99 P, Rink. p. I-4717, 66 punktą ir šio sprendimo 94 punkte minėto Sprendimo *Honeywell prieš Komisiją* 71 punktą).
- 99 Galiausiai *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* bei *Comunidad autónoma del País Vasco*, ieškovės bylose T-227/01–T-229/01, ir *Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava*, *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya* bei *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa* (toliau vadinamos *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria*), įstojusios į bylas T-227/01– T-229/01 šalys, nedalyvauja bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, į kurias nukreipia *Confebask*. Tačiau šalių tapatybė yra esminė ieškinio pagrindų, kurie tariamai nurodyti nukreipiant į rašytinius dokumentus kitoje byloje, priimtino sąlyga.
- 100 Šiomis aplinkybėmis bendra nuoroda į kitus dokumentus, netgi pridėtus prie įstojimo į bylą paaiškinimų, negali kompensuoti pagrindinių teisinio argumentavimo, kuris pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 4 dalies antros pastraipos b punktą turi būti išdėstomas pačiame įstojimo į bylą paaiškiniame, elementų trūkumo.
- 101 Iš to darytina išvada, kad *Confebask* įstojimo į bylą paaiškinimai nepriimtini, kiek jie nukreipia į ieškinius bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 ir yra priimtini tiek, kiek juose nurodytas teisėtų lūkesčių principo pažeidimas. Taigi nereikia nagrinėti Komisijos papildomai nurodyto argumento, kad keletas *Confebask* nurodytų ieškinio pagrindų nepriimtini, nes jie keičia ieškiniuose apibrėžtas ginčo ribas.

B — *Dėl Confebask teisės pareikšti ieškinį dėl panaikinimo bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 pripažinimo*

1. Šalių argumentai

- 102 Komisija ir *Comunidad autónoma de la Rioja*, nors oficialiai nepateikė prieštaravimo dėl priimtumo pagal Procedūros reglamento 114 straipsnį, teigia, kad *Confebask* pateikti ieškiniai nepriimtini. Jų nuomone, įmonė negali pareikšti ieškinio dėl sprendimo, pripažįstančio pagalbos schemą nesuderinama, kuriame pagalbos gavėjai apibrėžti ne individualiai, o bendrai ir abstrakčiai. Todėl *Confebask* negali tvirtinti, jog turi teisę pareikšti ieškinį dėl to, kad ginčijami aktai yra tiesiogiai ir konkrečiai skirti jos atstovaujamosioms įmonėms. Be to, *Confebask* neturi jokio suinteresuotumo. Galiausiai *Confebask* įstojimas į bylas T-227/01–T-229/01 atitinka proceso ekonomijos principą, kuris pateisina asociacijoms pripažintą teisę pareikšti ieškinį.
- 103 Atvirksčiai, *Confebask* mano, kad turi teisę pareikšti ieškinį. Iš tikrųjų ji teigia, jog atstovauja interesus įmonių, kurios pačios gali pareikšti ieškinį, nes joms taikomos nagrinėjamos pagalbos schemas, taigi ir pareiga grąžinti gautą pagalbą.
- 104 Atsakydama į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą, *Confebask* pirmiausia pranešė, jog neturi informacijos tam, kad galėtų atsakyti, ar tam tikri jos nariai buvo nagrinėjamos priemonės faktiniai gavėjai. Tačiau ji pabrėžė, jog Ispanijos valdžios institucijose ji vienintelė atstovauja Baskų krašto verslininkams, kuriems skirtos ginčijamos normos. Bet kuriuo atveju nekyla jokių abejonių dėl *Confebask* teisės pareikšti ieškinį, juo labiau, kad ji aktyviai dalyvavo visose procedūrose nuo pat Komisijos veiksmų pradžios.

- 105 Įvykus posėdžiui ir Pirmosios instancijos teismui trečią kartą paprašius, – dėl to buvo pratęsta žodinė proceso dalis, – *Confebask* pateikė kiekvienos iš trijų *Territorios Históricas* Finansų generalinių direktorių dokumentus, patvirtinančius, jog tam tikroms įmonėms, be to, kad jos buvo *Confebask* narės ieškinių bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 pareiškimo metu, buvo skirti ginčijami sprendimai ir visų pirma nurodymas sugrąžinti nagrinėjamus mokesčio kreditus (žr. šio sprendimo 80 punktą).
- 106 Komisija savo pastabose dėl *Confebask* po posėdžio pateiktų dokumentų teigia, kad ši neišrodė, jog aptariamoms pagalbos gavėjoms buvo taikomas nurodymas susigrąžinti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 107 Šiuo atveju dėl asociacijos pareikšto ieškinio dėl panaikinimo primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką nepakanka ginti bendruosius interesus, kad toks ieškinytis būtų pripažintas priimtiniu (šiuo klausimu žr. 1962 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ir kt. prieš Tarybą*, 16/62 ir 17/62, Rink. p. 901, 919 ir 920, ir 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DEFI prieš Komisiją*, 282/85, Rink. p. 2469, 16–18 punktus).
- 108 Tokia asociacija, kokia yra *Confebask*, įgaliota ginti baskų įmonių interesus, iš esmės gali pareikšti ieškinį dėl galutinio Komisijos sprendimo dėl valstybės pagalbos panaikinimo, tik jeigu atstovaujamos įmonės ar kai kurios iš jų turi teisę pareikšti individualų ieškinį arba jei ji gali įrodyti, kad pati yra suinteresuota tai padaryti (žr. 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 56 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

- 109 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia įvertinti, ar *Confebask* šiuo atveju turi teisę pareikšti ieškinį.
- 110 Dėl klausimo, ar *Confebask* narės arba jos narių narės turi teisę pareikšti individualų ieškinį, reikia išnagrinėti, ar ginčijami sprendimai yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susiję EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme.
- 111 Fizinis ar juridinis asmuo gali tvirtinti, jog aktas yra konkrečiai su juo susijęs tik tokiu atveju, jeigu ginčijamas aktas turi jam įtakos dėl tam tikrų jam būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri jį išskiria iš visų kitų asmenų, ir todėl jį individualizuoja taip pat kaip ir sprendimo adresatą (žr. 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 ir 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-298/00 P, Rink. p. I-4087, 36 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 112 Šiuo atžvilgiu negali būti laikoma, kad Komisijos sprendimas, kuriame pripažintas šios pagalbos nesuderinamumas su bendrąja rinka, yra konkrečiai susijęs su potencialiais pagalbos gavėjais vien dėl šio jų statuso (žr. 2005 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia ir kt. prieš Komisiją*, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00, Rink. p. II-787, 34 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 113 Tačiau kitokioje situacijoje yra įmonė, su kuria aptariamas sprendimas susijęs ne tik kaip su atitinkamo sektoriaus įmone, galinčia gauti pagalbą pagal nagrinėjamą schemą, bet ir kaip su pagal šią schemą suteiktos individualios pagalbos, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, tikrąja gavėja (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, C-15/98 ir C-105/99, Rink. p. I-8855, 34 punktą ir šio sprendimo 111 punkte minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 38 ir 39 punktus).

- 114 Taigi šiuo atveju iš *Confebask* dokumentų, atsiųstų įvykus posėdžiui, matyti, kad ginčijamuose sprendimuose aptariamos mokesčių priemonės tam tikroms įmonėms, kurios buvo jos narės pareiškiant ieškinius bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, skirtos kaip pagal nagrinėjamas mokesčių schemas suteiktos individualios pagalbos, kurių Komisija nurodė susigrąžinti, faktinės gavėjoms. Iš tikrųjų *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* finansų generalinių direktorių išduotuose dokumentuose nurodytos įmonės, kurioms skirtas 45 % mokesčio kreditas ir šie dokumentai patvirtinta, kad ginčijami sprendimai su jomis susiję.
- 115 Todėl reikia manyti, kad šios įmonės yra konkrečiai susijusios su ginčijamais sprendimais. Šiuo atžvilgiu, kadangi ieškinių priimtinumą sąlygas Bendrijos teismas gali nagrinėti bet kada savo iniciatyva, niekas jam nedraudžia atsižvelgti į papildomą informaciją, kuri šiuo atveju pateikta vykstant žodinei proceso daliai (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid ir Federación Catalana de Estaciones de Servicio prieš Komisiją*, T-95/03, Rink. p. II-4739, 50 punktą).
- 116 Dėl tiesioginio poveikio sąlygos ginčijami sprendimai įpareigoja Ispanijos Karalystę imtis visų būtinų priemonių, kad iš pagalbos gavėjų būtų susigrąžinta nagrinėjama pagalba. Todėl manytina, kad šie sprendimai tiesiogiai susiję su įmonėmis, kurioms ji buvo suteikta (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 113 punkte minėto Sprendimo *Sardegna Lines prieš Komisiją* 36 punktą; 2007 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Salvat père & fils ir kt. prieš Komisiją*, T-136/05, Rink. p. II-4063, 75 punktas).
- 117 Iš to darytina išvada, jog šios įmonės, *Confebask* narės, pačios turėjo teisę pareikšti ieškinį.
- 118 Kadangi *Confebask* atstovauja įmonėms, iš kurių bent jau tam tikros turi teisę individualiai pareikšti ieškinį, ji turi teisę pareikšti ieškinius dėl ginčijamų sprendimų.

II — *Dėl ieškinių pagrįstumo*

- 119 Reikia išnagrinėti *Confebask*, ieškovės bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, nurodytus ieškinio pagrindus dėl valstybės pagalbos nebuvimo, nagrinėjamų schemų suderinamumo su bendrąja rinka, Komisijos piktnaudžiavimo įgaliojimais ir dėl to, kad nagrinėjama pagalba yra esama pagalba, tada – bylose T-227/01–T-229/01 bei bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 pateiktą ieškinio pagrindą, susijusį su procedūros pažeidimu ir teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos bei vienodo požiūrio principų pažeidimu, ir galiausiai – bylose T-227/01–T-229/01 ieškovių nurodytą ieškinio pagrindą dėl proporcingumo principo pažeidimo.

A — Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su valstybės pagalbos nebuvimu EB 87 straipsnio prasme (bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)

- 120 Savo ieškiniuose bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 *Confebask*, pirma, nurodo aplinkybę, kad dėl nagrinėjamų mokesčių kreditų nesumažėja mokesstinės pajamos. Antra, *Confebask* teigia, kad Komisija neįrodė, jog nagrinėjamos priemonės daro įtaką prekybai Bendrijoje ir lemia konkurencijos iškraipymą. Trečia, ji ginčija nagrinėjamų mokesčių priemonių specifinį pobūdį. Ketvirta, ji nurodo aplinkybę, kad mokesčių sistemos pobūdis ir bendroji jos schema pateisina nagrinėjamus mokesčių kreditus. Galiausiai, penkta, ji pateikia kaltinimą dėl EB 87 straipsnio netaikomumo šiuo atveju.

1. Dėl pirmos dalies, susijusios su mokestinių pajamų nesumažėjimu

a) Šalių argumentai

121 *Confebask* teigia, kad ginčijamuose sprendimuose Komisijos teiginys, jog nagrinėjami mokesčių kreditai lemia mokestinių pajamų sumažėjimą, reiškia, kad egzistuoja bendra mokesčio norma, kurios atžvilgiu bet kokia mokesčių lengvata lemtų išteklių sumažėjimą ir todėl reikštų valstybės pagalbą. Tačiau *Confebask* tvirtina, jog tokios normos nėra ir pabrėžia, kad visų valstybių narių teisės aktuose nustatytos atleidimo nuo mokesčių formos. Be to, ginčijamų *Normas Forales* tikslas yra skatinti investicijas. Taip jos teikia pajamas, nes pačios šios investicijos yra apmokestinamos.

122 Komisija ginčija šio argumento pagrįstumą.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

123 Pagal EB 87 straipsnio 1 dalį „<...> valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.

124 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką pagalbos sąvoka apima ne tik pozityviasias išmokas, pavyzdžiui subsidijas, bet ir priemones, įvairiais būdais

mažinančias įmonės biudžetui paprastai tenkančias išlaidas, kurios, nors ir nėra subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, turi panašų pobūdį ir tokį patį poveikį (1999 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-6/97, Rink. p I-2981, 15 punktas).

125 Iš to darytina išvada, kad priemonė, kuria viešosios valdžios institucijos tam tikras įmones atleidžia nuo mokesčių, nors toks atleidimas ir nėra susijęs su valstybės išteklių perdavimu, tačiau dėl jo šios įmonės atsiduria palankesnėje padėtyje nei kiti apmokestinamieji asmenys, yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme (1994 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Banco Exterior de España*, C-387/92, Rink. p. I-877, 14 punktas).

126 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad dėl nagrinėjamo 45 % mokesčių kredito įmonių gavėjų mokesčiai sumažėja suma, atitinkančia 45 % reikalavimus atitinkančių investicijų sumos, kaip Komisija tai teisingai pažymėjo ginčijamuose sprendimuose (Sprendimo 2002/820 54 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 62 punktas). Iš tikrųjų nesant šio mokesčių kredito įmonė turi sumokėti visą galutinę mokėtino mokesčio sumą. Taigi įmonė, šio mokesčių kredito gavėja, atsiduria palankesnėje finansinėje padėtyje nei kiti apmokestinamieji asmenys.

127 Atvirkščiai nei tvirtina *Confebask*, Komisija teisingai nusprendė, kad dėl nagrinėjamų mokesčių kreditų sumažėja pajamos iš mokesčių.

128 Šiuo atžvilgiu *Confebask* tvirtinimas, kad Komisija savo samprotavimus grindė bendroju mokesčio tarifu, visiškai nepagrįstas. Atvirkščiai, iš ginčijamų sprendimų matyti, kad Komisija rėmėsi įprastu mokesčio tarifu, kuris nustatytas pagal nagrinėjamą mokesčių sistemą (Sprendimo 2002/820 56 punktas, Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 64 punktas).

- 129 Be to, aplinkybė, jog valstybių narių mokesčių teisėje nustatyta daug atleidimo nuo mokesčių atvejų, nekeičia nagrinėjamų priemonių pobūdžio atsižvelgiant į taisykles valstybės pagalbos srityje.
- 130 Galiausiai dėl argumento, kad nagrinėjami mokesčių kreditai susiję su investicijų skatinimu siekiant laiku gauti pajamų, primintina, jog priemone siekiamas tikslas negali suteikti pagrindo jos nelaikyti valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme (1996 m. vasario 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 79 punktas; šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją*, 63 punktas). Be to, šis argumentas atrodo sunkiai suderinamas su mokesčių lengvatų teikimu (šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Ramondín* 62 punktas ir šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją*, 64 punktas).
- 131 Taigi pirma šio ieškinio pagrindo dalis, susijusi su pajamų iš mokesčių nesumažėjimu, atmetina kaip nepagrįsta.

2. Dėl antros dalies, susijusios su konkurencijos iškraipymo ir poveikio prekybai Bendrijoje nebuvimu bei motyvavimo stoka

a) Šalių argumentai

- 132 Visų pirma, *Confebask* teigia, kad ginčijami sprendimai nepakankamai motyvuoti EB 253 straipsnio prasme, kiek tai susiję su poveikiu prekybai bei konkurencijai, ir konkrečiai nurodo šio sprendimo 113 punkte minėtą Sprendimą *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją* (66 punktas). Su ginčijamais sprendimais susijusios sunkios pasekmės reikalauja ypač išsamaus motyvavimo. *Confebask* nuomone, Komisija klaidingai mano, kad dėl mokesčių kreditų iškraipoma prekyba, nes jų gavėjai dalyvauja Bendrijos vidaus prekyboje, ir šiuo atžvilgiu nepateikia jokios informacijos. Komisija

pateikia tik bendrus duomenis, susijusius su eksportu ir Baskų krašto ekonomikos išorės priklausomybe, bet nepateikia nepalankioje padėtyje atsidūrusio ekonominio sektoriaus rinkos tyrimo.

133 Antra, bet kuriuo atveju *Confebask* ginčija Komisijos atlikto poveikio prekybai vertinimo pagrįstumą. *Confebask* teigia, kad, nors tam tikrais atvejais bendra mokesčių našta gali daryti įtaką įmonių strategijai, tačiau taip nėra kalbant apie laikino pobūdžio lengvatą, kuri nėra įmonių konkurencingumą lemiantis veiksnys. Todėl nepagrįsta manyti, kad įmonės ar sektoriai, kuriems suteiktos tam tikros mokesčių lengvatos, turi geresnes konkurencines sąlygas. Be to, pagal tam tikrus tyrimus Baskų krašto valdžios institucijų patvirtintos mokesčių lengvatos turi nedidelį poveikį. Taip pat šie tyrimai įrodo, jog Ispanijos Baskų krašte mokesčių našta didesnė nei visoje Ispanijos Karalystėje. Todėl ne vien kritikuojami mokesčių kreditai daro poveikį prekybai Bendrijoje. Dar daugiau, mokesčių našta nėra vienintelė aplinkybė, kuri turi įtakos įmonių ekonominiams veiksams. Taip pat reikia atsižvelgti į prekybą ir darbą ar socialinę apsaugą reglamentuojančius teisės aktus. Šios priemonės turi žymiai didesnės svarbos, nei ta, kurią Komisija suteikia nagrinėjamiems mokesčių kreditams, ir Komisija neįrodė, kodėl nagrinėjamos nuostatos skiriasi nuo bet kurių kitų skirtumų tarp valstybių narių mokesčių teisės aktų.

134 Komisija ginčija šio argumento pagrįstumą.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

135 Pagal EB 87 straipsnio 1 dalį tik ta valstybės pagalba, kuri „daro įtaką valstybių narių prekybai“ ir kuri „iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti“, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

136 Dėl Komisijos pareigos motyvuoti sprendimus pagal nusistovėjusią teismo praktiką motyvavimas turi būti pritaikytas prie atitinkamo teisės akto pobūdžio ir aiškiai bei nedviprasmiškai atspindėti tą teisės aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotosios šalys galėtų susipažinti su priimtą priemonę pagrindžiančiais motyvais, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti jos teisėtumo kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes – visų pirma į teisės akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir adresatų ar kitų asmenų, su kuriais teisės aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktas ir šio sprendimo 113 punkte minėto Sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, 65 punktas.

137 Šiuo atveju iš Sprendimo 2002/820 57 punkto bei Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 65 punkto matyti, jog Komisija rėmėsi Baskų krašto vyriausybės statistikos biuro paskelbtomis ataskaitomis ir konstatavo, jog „Baskų krašto ekonomika labai atvira išorei ir jai būdingas didelis polinkis eksportuoti savo produkciją“ ir kad „iš šių Baskų krašto ekonomikos savybių matyti, jog įmonės pagalbos gavėjos verčiasi ūkine veikla, kuri gali būti valstybių narių tarpusavio prekybos objektu“. Komisija iš to padarė išvadą, kad šiomis aplinkybėmis nagrinėjama pagalba sustiprina įmonių gavėjų padėtį, palyginti su kitomis Bendrijos prekyboje konkuruojančiomis įmonėmis, ir todėl daro įtaką šiai prekybai. Komisija taip pat pažymėjo, jog „padidėjus grynajam pelnui (pelnui sumokėjus mokesčius) pagerėjo įmonių gavėjų rentabilumas“, ir „todėl jos tapo pajėgios konkuruoti su įmonėmis, kurioms nebuvo suteiktas 45 % mokesčių kreditas arba dėl to, kad jos neinvestavo, arba todėl, kad jų investicijos nesiekė 2,5 milijardo ESP nustačius nagrinėjamą 45 % mokesčių kreditą“.

138 Iš tokių argumentų aiškiai ir nedviprasmiškai matyti Komisijos samprotavimai dėl mokesčių kreditų poveikio prekybai ir konkurencijai. Jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims susipažinti su priimtų priemonių pagrįstumu, o Pirmosios instancijos teismui – vykdyti jų kontrolę.

- 139 Šiuo atžvilgiu ginčijami sprendimai skiriasi nuo to, kurį Teisingumo Teismas panaikino šio sprendimo 113 punkte minėtame Sprendime *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, kuriuo rėmėsi *Confebask*. Iš tikrųjų, kaip tai konstatuota minėto sprendimo 67 punkte, tam, kad padarytų išvadą, jog kyla grėsmė konkurencijai, Komisija pasitenkino tik paprastu tvirtinimu, jog pagalba yra selektyvaus pobūdžio ir skirta Sardinijos (Italija) laivybos sektoriui. Taigi iš to, kas pasakyta, matyti, jog ginčijamų sprendimų atveju taip nėra.
- 140 Be to, negalima kaltinti Komisijos, kad ji nepateikė tyrimo, susijusio su ekonominiu sektoriumi, patyrusio neigiamas pasekmes, nes nagrinėjamos mokesčių taisyklės yra tarpsektorinio pobūdžio, ir kad, be to, Ispanijos valdžios institucijos nepatenkino prašymo pateikti informaciją, esančią sprendimuose pradėti formalią tyrimo procedūrą, po kurios priimti ginčijami sprendimai.
- 141 Todėl atsizvelgiant į aplinkybes šioje byloje manytina, kad ginčijamuose sprendimuose pateikta pakankamai motyvų, dėl kurių Komisija mano, jog nagrinėjamos priemonės iškraipo konkurenciją arba kelia grėsmę, kad ji bus iškreipta, ir daro įtaką prekybai Bendrijoje. Taigi šiuo atžvilgiu ginčijami sprendimai atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus.
- 142 Dėl Komisijos vertinimo pagrįstumo primintina, jog Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad jei valstybės arba iš jos valstybinių išteklių suteikta finansinė pagalba sustiprina įmonės padėtį, palyginti su kitomis Bendrijos vidaus prekyboje konkuruojančiomis įmonėmis, turi būti manoma, kad pastarosioms pagalba daro įtaką, nors įmonė pagalbos gavėja pati neeksportuoja (žr. 1999 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, Rink. p. I-3671, 47 punktą ir 2006 m. lapkričio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Ter Lembeek prieš Komisiją*, T-217/02, Rink. p. II-4483, 181 punktą ir minėtą teismų praktiką). Be to, Komisija privalo ne nustatyti, kad ši priemonė turėjo realios įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ar kad ji realiai iškraipė konkurenciją, o tik išsiaiškinti, ar tokia pagalba gali daryti poveikį tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 44 punktą).

- 143 Be to, pagalbos schemos atveju Komisija, gali ištirti tik bendrus nagrinėjamos schemos požymius ir neprivalo nagrinėti kiekvieno konkretaus atvejo (2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija prieš Komisiją*, C-66/02, Rink. p. I-10901, 91 punktas; šia prasme žr. šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 68 punktą). Tokiu atveju, koks yra nagrinėjamas šioje byloje, kai apie aptariamą mokesčių schemą nepranešta, nebūtina, kad Komisijos sprendimų motyvuose būtų pateiktas aktualus schemų poveikio konkurencijai ir poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai vertinimas (šio sprendimo 142 punkte minėto 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 48 punktas).
- 144 Šiuo atveju dėl poveikio prekybai sąlygos, kaip Komisija tai pabrėžė ginčijamuose sprendimuose (Sprendimo 2002/820 57 punktas; Sprendimo 2003/27 Sprendimo 2002/894 65 punktas), iš Baskų krašto ekonomikos savybių matyti, jog įmonės pagalbos gavėjos verčiasi ūkine veikla, kuri gali būti valstybių narių tarpusavio prekybos objektu.
- 145 Tokiomis aplinkybėmis nagrinėjamos mokesčių lengvatos gali daryti poveikį prekybai Bendrijoje.
- 146 Be to, dėl konkurencijos iškraipymo sąlygos, mokesčių kreditai, palengvindami įmonių, kurioms jie suteikti, mokesčių našta, pagerina šių įmonių pagalbos gavėjų konkurencinę padėtį, palyginti su kitomis konkuruojančiomis įmonėmis, kurioms minėtos lengvatos nesuteiktos. Tai lemia konkurencijos iškraipymą arba bent jau tokio iškraipymo grėsmę.
- 147 Todėl Komisija teisingai konstatavo, kad šiuo atveju mokesčių kreditai daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipo konkurenciją ar kelia grėsmę, kad ji bus iškreipta.

148 Šios išvados nepakeičia aplinkybė, kad mokesčių kreditai yra laikini, kad jų poveikis nedidelis ir nelemiantis arba tai, kad jie nėra vienintelė aplinkybė, į kurią reikia atsižvelgti. Iš tikrųjų teismo praktikoje nereikalaujama, kad konkurencijos iškraipymas ar tokio iškraipymo grėsmė ir įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai būtų reikšmingi ar esminiai (2000 m. rugsėjo 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CETM prieš Komisiją*, T-55/99, Rink. p. II-3207, 94 punktas).

149 Taip pat, kadangi nėra suderinimo Bendrijos lygmeniu, argumentas, susijęs su valstybių narių mokesčių teisės aktų skirtumais, valstybės pagalbos kvalifikavimui nesvarbus.

150 Iš to darytina išvada, kad antra šio ieškinio pagrindo dalis, susijusi su konkurencijos iškraipymo ir įtakos konkurencijai Bendrijoje nebuvimu bei ginčijamų sprendimų motyvavimo stoka šiuo atžvilgiu, turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

3. Dėl trečios dalies, susijusios su mokestinių priemonių bendru pobūdžiu

a) Šalių argumentai

151 *Confebask* ginčija Komisijos vertinimą, pagal kurį nagrinėjamos nuostatos suteikia selektyvų pranašumą. Ji teigia, kad kalbama apie bendro pobūdžio mokesčių teisės aktus, kurie gali būti taikomi visiems subjektams. Be to, nagrinėjamos *Normas Forales* nebūdinga jokia regioninė specifika, nes jos taikomos visoms įmonėms,

esančioms *Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa*, ir jomis siekiama tik skatinti dideles investicijas. Šiuo atžvilgiu *Confebask* mano, kad Komisija buvo nenuosekli, nes ginčijamuose sprendimuose nenagrinėjo aplinkybės, susijusios su priemonės regionine specifika, nors ją minėjo sprendimuose pradėti formalią tyrimo procedūrą.

152 *Confebask* teigia, kad šiuo atveju Komisijos vartojamas minimalios investicijų ribos kriterijus neatitinka anksčiau taikytų kriterijų ir nėra paminėtas 1998 m. pranešime dėl fiskalinės pagalbos įmonėms (žr. šio sprendimo 7 punktą), pagal kurią mokestinės priemonės neturi būti kvalifikuojamos kaip valstybės pagalba vien todėl, kad tam tikros įmonės ar tam tikri sektoriai mažiau susiję nei kiti (1998 m. pranešimas dėl fiskalinės pagalbos įmonėms, 14 punktas).

153 Taip pat *Confebask* remiasi Komisijos priimta *XXVIII konkurencijos politikos ataskaita* (207 punktas), pagal kurią kalbant apie mokestines priemones reikia skirti „atvejį, kai gavėjai yra tam tikros įmonės ar tam tikri gaminiai <...>, nuo atvejo, kai nagrinėjamos priemonės daro tarpsektorinį poveikį ir jomis siekiama skatinti visą ekonomiką <...>, antruoju atveju priemonė nėra valstybės pagalba (EB) 87 straipsnio 1 dalies prasme, o bendra priemonė“.

154 Be to, *Confebask* teigia, kad mokesčių schemoms dažnai būdingi kiekybiniai kriterijai ir kad dėl tokio kriterijaus vartojimo, norint nustatyti mokestinės priemonės selektyvų, reikėtų beveik visas valstybių narių mokesčių teisės nuostatas tikrinti valstybės pagalbos atžvilgiu. *Confebask* nuomone, tokia kontrolė viršytų tai, kas numatyta Sutartyje.

155 Be to, *Confebask* teigia, kad nagrinėjamos priemonės yra bendros priemonės, nes *Diputaciones Forales* neturi jokios diskrecijos. Jos nuomone, mokesčių kreditai suteikiami savaime, o valdžios institucijos tik patikrina, ar apmokestinamieji asmenys atitinka jiems gauti nustatytas sąlygas. Taip pat ji tvirtina, kad Ispanijos teisinėje sistemoje administracijos savivalė uždrausta. Be to, *Confebask* tvirtina, jog atsižvelgiant į tai, kad valdžios institucijos apibrėžia investicijų sumą sprendimu, kuriuo nustatomi

mokesčių kreditui taikytini terminai ir ribos, nagrinėjamos nuostatos įtvirtina „valdymo mechanizmą“, leidžiantį patikrinti, ar įvykdytos reikalingos sąlygos, nesuteikiant diskrecijos *Diputaciones*.

- 156 Galiausiai *Confebask* pažymi, kad bendro pobūdžio teisės aktas nustato valstybės pagalbą tik jeigu jis yra „teisinis pagrindas, leidžiantis (ją) suteikti <...> be vėlesnių formalumų, t. y. nėra jokios diskrecijos“. Atvirksčiai, jei, kaip tai suponuoja Komisijos požiūris, reikėtų daryti išvadą, kad ginčijamos *Normas Forales* yra paprastos įgaliojimus suteikiančios priemonės, jos negalėtų būti pripažintos valstybės pagalba. Bet kuriuo atveju, ginčijami sprendimai „netektų turinio“.
- 157 *Comunidad autónoma de la Rioja* palaikoma Komisija ginčija šiuos argumentus.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 158 Primintina, kad valstybės pagalbos priemonės specifika, t. y. selektyvus pobūdis, yra vienas iš valstybės pagalbos sąvokos požymių EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Tam turi būti patikrinta, ar nagrinėjama priemonė suteikia naudos tam tikroms įmonėms ar tam tikriems veiklos sektoriams (šio sprendimo 148 punkte minėto Sprendimo *CETM prieš Komisiją* 39 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. šio sprendimo 142 punkte minėto 1999 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 26 punktą).
- 159 Šiuo atveju ginčijamuose sprendimuose nagrinėjamų nuostatų selektyvų pobūdį Komisija grindžia minimalia investicijų suma (2,5 milijardo ESP), dėl kurios mokesčio kreditas taikomas tik toms įmonėms, kurios pajėgia daryti tokias investicijas ir,

papildomai, mokesčių administracijų diskrecija (Sprendimo 2002/820 60 ir 61 punktai; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 68 ir 69 punktai; žr. šio sprendimo 28 punktą).

- 160 Pirmiausia nurodytina, kad *Confebask* negali remtis ginčijamų sprendimų nenuoseklumu dėl to, kad darydama išvadą dėl priemonių selektyvaus pobūdžio Komisija nenagrinėjo aplinkybės, susijusios su nagrinėjamų priemonių regionine specifika, kuri tariamai nurodyta sprendimuose pradėti formalią tyrimo procedūrą. Iš tikrųjų šie sprendimai negrindžiami nagrinėjamų schemų regionine specifika ir todėl šis argumentas paremtas klaidingu šių sprendimų supratimu (žr. šio sprendimo 22 punktą ir šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 19, 20 ir 56 punktus).
- 161 Be to, iš ginčijamų sprendimų (Sprendimo 2002/820 60 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 68 punktas) matyti, kad tik toms įmonėms, kurių investicijos nuo 1995 m. sausio 1 d. (Sprendimas 2002/820) ir nuo 1997 m. sausio 1 d. (Sprendimas 2003/27 ir Sprendimas 2002/894) viršija 2,5 milijardo ESP ribą, gali būti suteiktas nagrinėjamas 45 % mokesčių kreditas. Visos kitos įmonės, net jeigu jos investuoja, bet neviršija nurodytos ribos, negali gauti nagrinėjamos lengvatos.
- 162 Reikia konstatuoti, kad mokesčio kreditą taikydamos tik investicijomis į naują ilgalaikį turtą, viršijančiomis 2,5 milijardo ESP, Baskų krašto valdžios institucijos nagrinėjamą mokesčių lengvatą suteikė įmonėms, turinčioms didelius finansinius išteklius. Taigi Komisija padarė teisingą išvadą, kad *Normas Forales* numatyti nagrinėjami mokesčių kreditai skirti taikyti selektyviu būdu „tam tikroms įmonėms“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme (šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 157 punktas ir šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Ramondín* 39 punktas).
- 163 Be to, aplinkybė, kad mokesčių schemoms dažnai būdingi kiekybiniai kriterijai, neleidžia daryti išvados, jog šioje byloje nagrinėjamos nuostatomis, įtvirtinančioms

mokesčių lengvatą, dėl kurios didelius finansinius išteklius turinčios įmonės atsiduria palankesnėje padėtyje, netaikoma EB 87 straipsnio 1 dalis (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Ramondín* 40 punktą).

- 164 Argumentai, susiję su 1998 m. pranešimu dėl fiskalinės pagalbos įmonėms, neleidžia daryti išvados, kad nagrinėjamos priemonės yra bendro pobūdžio. Iš tikrųjų šiame pranešime numatyta, kad bendros priemonės nėra valstybės pagalba net jeigu tam tikroms įmonėms ar tam tikriems sektoriams jos taikomos labiau nei kitiems. Taigi šiuo atveju nagrinėjamos priemonės nėra bendros, nes, kaip jau minėta (žr. šio sprendimo 162 punktą), jomis pasinaudoti gali tik tam tikros įmonės.
- 165 Be to, šioje byloje nagrinėjamosiose schemose, nors jos yra tarpsektorinio pobūdžio, numatytos lengvatos tam tikroms įmonėms, kurioms taikomos Baskų krašto mokesčių schemas. Taigi negalima manyti, kad šiomis schemomis siekiama skatinti visą ekonomiką, kaip tai supranta Komisija *XXVIII konkurencijos politikos ataskaitoje* (žr. šio sprendimo 153 punktą), kurią nurodo *Confebask*, ir dėl to šias schemas reikia pripažinti selektyvaus pobūdžio priemonėmis.
- 166 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad nagrinėjami mokesčių kreditai yra selektyvaus pobūdžio lengvata, „palaikanti tam tikras įmones“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.
- 167 Vien tokios išvados pakanka konstatuoti, kad nagrinėjami mokesčių kreditai atitinka specialumo sąlygą, kuri yra vienas iš valstybės pagalbos sąvokos požymių. Todėl nebereikia nagrinėti, ar aptariamų priemonių selektyvus pobūdis taip pat yra šias priemones taikančios administracijos diskrecijos pasekmė (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-501/00, Rink. p I-6717, 120 ir 121 punktą ir šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 160 punktą), tuo labiau, kad ši administracijos diskrecijos buvimo arba nebuvimo kriterijų šiuo atveju Komisija naudoja papildomai (Sprendimo 2002/820 61 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 69 punktas).

- 168 Bet kuriuo atveju dėl *Diputaciones Forales* diskrecijos buvimo šioje byloje primintina, kad šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas atmetė *Confebask* argumentus, kiek tai susiję su 45 % mokesčio kreditu, numatytu *Álava Norma Foral Nr. 22/1994* šeštojoje papildomoje nuostatoje, kuris nagrinėjamas šio sprendimo 43 punkte minėtame Sprendime *Demesa* (150–154 punktai) ir šio sprendimo 43 punkte minėtame Sprendime *Ramondín* (32–35 punktai). Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad šios nuostatos administracijai suteikė diskreciją, be kita ko, leidžiančią koreguoti sumą ar nagrinėjamų mokesčių lengvatų suteikimo sąlygas atsižvelgiant į jai vertinti pateiktų investicijų projektų savybes.
- 169 Dėl *Álava Norma Foral Nr. 22/1994* šeštosios papildomos nuostatos pakeitimų, kurie nagrinėjami šio sprendimo 43 punkte minėtuose sprendimuose *Demesa* ir *Ramondín*, 1998 ir 1999 metams (žr. šio sprendimo 13 punktą), juose vartojama nauja sąvoka – „investicijų procesas“, kuris gali apimti investicijas, „padarytas investicijų projekto rengimo etape, kurios būtinos ir tiesiogiai susijusios su minėtu procesu“. Taigi, reikia konstatuoti, kad šios sąvokos nėra apibrėžtos, todėl šiuo atžvilgiu administracija turi diskreciją.
- 170 Dėl *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* taikomų mokesčių kreditų iš nagrinėjamų nuostatų matyti (žr. šio sprendimo 15 punktą), kad *Diputaciones Forales* turi diskreciją, be kita ko, nustatyti sumą, kuriai taikomas 45 % mokesčių kreditas, investicijų proceso trukmę ir investicijų, kurioms taikomas mokesčių kreditas, sąvokos apimtį. Kita vertus, kaip Komisija tai konstatavo ir jai nebuvo prieštarauta (Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 69 punktas), sąvokos „investicijų procesas“ ir „pasirengimo investicijoms etapas“ nėra apibrėžtos, todėl Komisija padarė teisingą išvadą, kad regioninės valdžios institucijos šioje srityje turi diskreciją.
- 171 Galiausiai, kaip Komisija tai pabrėžė rašytiniuose dokumentuose, tam, kad priemonė nebūtų pripažinta bendra, nebūtina tikrinti, ar mokesčių administracija veikė savavališkai. Pakanka nustatyti, kaip buvo padaryta šioje byloje, kad ši administracija turi vertinimo diskreciją (šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 154 punktas).

- 172 Galiausiai dėl argumento, pagal kurį, jei darysime prielaidą, kad administracija turi diskreciją, nagrinėjamos priemonės laikytinos paprastais įgaliojimais, apie kuriuos nereikia pranešti, jį taip pat reikia atmesti. Iš tikrųjų ginčijamos nuostatos mokesčių kreditų suteikimo sąlygas nustato tiksliai ir todėl Komisija teisingai jas laikė pagalbos schemomis, apie kurias turi būti pranešta.
- 173 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad nagrinėjamos priemonės yra selektyvaus pobūdžio priemonės.

4. Dėl ketvirtos dalies, susijusios su mokestinių priemonių pateisinimu mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendra struktūra

a) Šalių argumentai

- 174 *Confesbank* tvirtina, kad *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* savarankiškai nustato savo mokesčių schemas atsižvelgdamos į demokratiškai išrinktų atstovaujamyjū institucijų nustatytą ekonominę politiką. Taigi nagrinėjamos mokesčių nuostatos yra mokesčių politikos ir ekonominio organizavimo priemonės, kurias lemia valstybės politinis ir ekonominis pasirinkimas ir kurios negali būti kontroliuojamos Bendrijos lygmeniu.
- 175 Be to, *Confesbank* teigia, kad ginčijamos mokesčių nuostatos yra objektyvios, horizontalios, daro teigiamą poveikį užimtumui ir investicijoms bei puikiai dera su nagrinėjamų mokesčių schemų pobūdžiu ir struktūra.

176 Galiausiai mokesčių lengvatų nustatymas atsižvelgiant į tam tikras minimalias investicijų ribas atitinka nagrinėjamų nuostatų tikslą. Šis tikslas yra gauti pajamų iš įmonių veiklos kartu skatinant jų plėtrą, kad būtų išsaugotas jų pajėgumas mokėti mokesčius. Šiuo atžvilgiu logiška, kad ginčijamomis mokestinėmis priemonėmis mažos investicijos nėra prilyginamos didelėms investicijoms.

177 *Comunidad autónoma de la Rioja* palaikoma Komisija ginčija šiuos argumentus kaip nepagrįstus.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

178 Pirmiausia pažymėtina, jog aplinkybė, kad *Territorios Históricos* yra savarankiškos mokesčių srityje ir tai pripažįsta ir saugo Ispanijos Konstitucija, neatleidžia jų nuo pareigos laikytis Sutarties nuostatų valstybės pagalbos srityje. Šiuo atžvilgiu EB 87 straipsnio 1 dalyje nurodyta pagalba, suteikta „valstybės ar iš valstybės išteklių bet kokia forma“, apima bet kokią iš viešųjų išteklių suteiktą finansinę pagalbą. Iš to matyti, kad valstybės narės vidaus subjektų (decentralizuotų, federacinių, regioninių ar kt.), neatsižvelgiant į jų teisinį statusą ir pavadinimą, priimtos priemonės, kaip ir federalinių ar centrinių institucijų priimtos priemonės, patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, jeigu yra tenkinamos šioje nuostatoje įtvirtintos sąlygos (1987 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, 248/84, Rink. p. 4013, 17 punktą ir šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Ramondín* 57 punktą).

179 Be to, primintina, kad nagrinėjamų priemonių pateisinimas, pagrįstas „mokesčių sistemos pobūdžiu ar struktūra“, remiasi specifinės fiskalinės priemonės atitiktimi vidinei bendros mokesčių sistemos logikai (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 142 punkte minėto 1999 m. birželio 17 d. sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 39 punktą). Taigi specifinei fiskalinei priemonei, kuri yra pateisinama vidine mokesčių sistemos logika, – pavyzdžiui, progresyvinis mokestis, kurį pateisina jo perskirstymo tikslas, – EB 87 straipsnio 1 dalis netaikoma (šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 164 punktą).

180 Šiuo atveju *Confebask* teigia, kad nagrinėjamos priemonės grindžiamos objektyviais kriterijais ir yra horizontalios. Tačiau, kaip tai jau konstatuota (žr. šio sprendimo 158–166 punktus), nagrinėjamos priemonės dėl to nėra mažiau selektyvios ir šie argumentai neleidžia manyti, kad jos yra atitinkamos mokesčių sistemos vidine logika pateisinamos priemonės.

181 Taip pat *Confebask* tvirtina, kad minimalios investicijų ribos nustatymas atitinka nagrinėjamų nuostatų tikslą, t. y. skatinti investicijas visose trijose *Territorios Históricos* ir išlaikyti įmonių pajėgumą mokėti mokesčius.

182 Taigi tai, kad pagalbą suteikti galima tik apibrėžtai įmonių kategorijai, neatspindi bendro noro skatinti investicijas.

183 Be to, *Confebask* remiasi tik bendrais ekonominės politikos tikslais, kurie nesusiję su atitinkama mokesčių sistema.

184 Tačiau nagrinėjamomis priemonėmis siekiamas tikslas neleidžia išvengti jos pripažinimo valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Iš tikrųjų, vadovaujantis šiuo teiginiu viešosios valdžios institucijoms pakaktų remtis siekiamų tikslų teisėtumu priimant pagalbos priemonę tam, kad ši galėtų būti laikoma bendra priemone, kuriai netaikoma EB 87 straipsnio 1 dalis. Tačiau šioje nuostatoje neišskiriama valstybės intervencija pagal priežastis ar tikslus, o ji apibrėžiama atsizvelgiant į intervencijos poveikį (1996 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-241/94, Rink. p. I-4551, 20 punktas ir šio sprendimo 148 punkte minėto Sprendimo *CETM prieš Komisiją* 53 punktas).

185 Todėl nagrinėjamos specialios mokestinės priemonės negali būti laikomos pateisinamomis mokesčių sistemos, į kurią atsižvelgė Komisija, pobūdžiu ar struktūra.

186 Iš to darytina išvada, kad ginčijamuose sprendimuose Komisija teisingai nusprendė, jog 45 % investicijų sumos mokesčių kreditai yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

5. Dėl kaltinimo, susijusio su EB 87 straipsnio netaikomumu nagrinėjamoms priemonėms

187 2005 m. vasario 3 d. atsakymuose į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 (žr. šio sprendimo 47 punktą) *Confebask* pažymi, jog bylose, kuriose priimti šio sprendimo 45 punkte minėti 2004 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimai *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* ir *Ramondín ir kt. prieš Komisiją*, ieškovės teigė, kad mokestinei priemonei, kuri priimta anksčiau už 1997 m. gruodžio 1 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų rezoliuciją dėl verslo apmokestinimo elgesio kodekso (OL C 2, 1998, p. 2) ir už 1998 m. pranešimą dėl fiskalinės pagalbos įmonėms, netaikoma valstybės pagalbos teikimo kontrolė. *Confebask* pažymi, kad pritaria šiam kaltinimui, kurį Teisingumo Teismas atmetė kaip naują ir todėl nepriimtina.

188 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad toks kaltinimas, pateiktas atsakymuose į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus, turi būti atmestas kaip nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą. Iš tikrųjų jis yra vykstant procesui pateiktas naujas pagrindas, tačiau nepagrįstas teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

- 189 Tiesa, ieškinio pagrindas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai papildo anksčiau ieškinyje nurodytą pagrindą, turi būti pripažintas priimtiniu (1983 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Verros prieš Parlamentą*, 306/81, Rink. p. 1755, 9 punktas ir 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-301/97, Rink. p. I-8853, 169 punktas).
- 190 Vis dėlto netgi darant prielaidą, kad kaltinimas, susijęs su EB 87 straipsnio netaikomumu nagrinėjamos priemonės, gali būti laikomas papildantis ieškinio pagrindą dėl valstybės pagalbos nebuvimo EB 87 straipsnio prasme, kuris nagrinėjamas šio sprendimo 120–186 punktuose, reikia konstatuoti, kad bet kuriuo atveju jis turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 191 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas, be kita ko, ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, tai turi būti padaryta pakankamai aiškiai ir tiksliai, kad atsakovas galėtų pasiruošti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio, esant reikalui, be papildomos informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, būtų nurodytos, bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai, pareiškimo tekste (žr. 1997 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *FFSA ir kt. prieš Komisiją*, T-106/95, Rink. p. II-229, 124 punktą, šio sprendimo 95 punkte minėtos nutarties *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją* 49 punktą ir 2007 m. liepos 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *FG Marine prieš Komisiją*, T-360/04, nepaskelbta Rinkinyje, 33 punktą ir cituotą teismo praktiką).
- 192 Tačiau šiuo atveju pateiktas kaltinimas visiškai nepaiškintas. Iš tikrųjų *Confebask* tik palaiko argumentus, kuriuos šiuo atžvilgiu Teisingumo Teisme pateikė ieškovės bylose, kuriose buvo priimti šio sprendimo 45 punkte minėti sprendimai *Demesa* ir *Ramondín*.
- 193 Todėl kaltinimą dėl EB 87 straipsnio netaikomumo nagrinėjamos priemonės reikia atmesti kaip nepriimtina.

194 Todėl visas ieškinio pagrindas, susijęs su valstybės pagalbos nebuvimu, turi būti atmestas.

B — *Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su tariamu Normas Forales suderinamumu su bendrąja rinka (bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)*

1. Šalių argumentai

195 Visų pirma, *Confebask* teigia, kad ginčijamuose sprendimuose Komisija ginčijamas nuostatas laiko nesuderinamomis su bendrąja rinka, nes jomis aiškiai neatsižvelgta į Bendrijos nuostatas dėl sektorinės, regioninės ar kitos pagalbos. *Confebask* iš to daro išvadą, jog tam, kad atitiktų taisyklės valstybės pagalbos srityje, mokesčių našta koreguojančiose nacionalinėse nuostatose turi būti nurodytos įmonės, kurioms jos netaikomos, nes, priešingu atveju, jos nesuderinamos su bendrąja rinka. Vis dėlto *Confebask* teigia, kad mokesčių teisėje neturi būti tokio pobūdžio nuorodų. Bet kuriuo atveju *Confebask* mano, kad Komisija turėjo paaiškinti, dėl ko konkrečiai pagalba nesuderinama su bendrąja rinka, netgi ir nesant tokių nuorodų.

196 Antra, *Confebask* kaltina Komisiją tuo, kad ši konstatavo, jog *Normas Forales* yra nesuderinamos su 1998 m. gairėmis (žr. šio sprendimo 8 punktą), atlikusi tik griežtai formalų ir abstraktų tyrimą, neištyrusi konkrečiai, ypač turint omenyje, kad gairės neturi privalomos teisinės galios ir todėl jomis negali būti grindžiamas pagalbos nesuderinamumas neatlikus išsamaus tyrimo.

197 Papildomai Komisija, palaikoma *Comunidad autónoma de la Rioja*, prašo atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 198 Primintina, kad EB 87 straipsnio 3 dalies taikymo srityje Komisija naudojasi plačia diskrecija vertinti (1990 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-142/87, Rink. p. I-959, 56 punktas ir 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *SFEI ir kt.*, C-39/94, Rink. p. I-3547, 36 punktas; 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-198/01, Rink. p. II-2717, 148 punktas). Taigi Bendrijos teismo vykdoma kontrolė turi apsiriboti procedūrinių taisyklių ir motyvavimo pareigos laikymosi, esminio faktų tikslumo, akivaizdžios vertinimo klaidos bei piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu. Bendrijos teismas neturi keisti Komisijos atlikto ekonominio vertinimo savuoju (žr. minėto Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją* 148 punktą ir cituotą teismo praktiką).
- 199 Pagalbos schemų srityje Komisija gali tik bendrai ištirti nagrinėjamos schemos požymius ir neprivalo nagrinėti kiekvieno atskiro taikymo atvejo (šio sprendimo 143 punkte minėto 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 91 punktas; šiuo klausimu žr. šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 68 punktą).
- 200 Pažymėtina, kad remdamasi EB 87 straipsnio 3 dalies pažeidimu *Confebask* iš esmės kaltina Komisiją ginčijamų sprendimų nepakankamu motyvavimu.
- 201 Iš ginčijamų sprendimų (Sprendimo 2002/820 77–93 punktai; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 84–99 punktai) matyti, kad Komisija išnagrinėjo aptariamų pagalbos schemų suderinamumą EB 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose numatytų leidžiančių nukrypti nuostatų atžvilgiu, atsižvelgdama į taikytinas Bendrijos taisykles regioninės pagalbos srityje (Sprendimo 2002/820 77, 78 ir 86 punktai; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 84, 85 ir 92 punktai, kuriuose padaryta nuoroda į Komisijos pranešimą dėl EB (87) straipsnio 3 dalies a ir c punktų taikymo regioninei pagalbai metodo (OL C 212, p. 2) ir į 1998 m. gaires (žr. šio sprendimo 8 punktą),

pagalbos investicijoms srityje (Sprendimo 2002/820 82, 89 ir 92 punktai bei Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 88, 95 ir 98 punktai, kuriuose padaryta nuoroda į 1971 m. spalio 20 d. Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų pirmąją rezoliuciją dėl regioninės pagalbos bendrų schemų (OL C 111, p. 1), į Komisijos pranešimą dėl regioninės pagalbos schemų (OL C 31, 1979, p. 9) ir į Komisijos pranešimus dėl daugiasektorinės regioninės pagalbos dideliems investiciniams projektams programos (OL C 107, 1998, p. 7), dėl pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVI) srityje (Sprendimo 2002/820 81 ir 88 punktai; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 87 ir 94 punktai, kuriuose padaryta nuoroda į Komisijos pranešimą dėl pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms Bendrijos programos (OL C 213, 1992, p. 2) ir dėl pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms srityje [(Sprendimo 2002/820 93 punktas bei Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 99 punktas, kuriuose padaryta nuoroda į Komisijos pranešimą dėl Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 368, 1994, p. 12), iš dalies pakeistas 1999 m. gairių (OL C 288, p. 2).

202 Visų pirma Komisija pabrėžė, kad atrodo, jog mokesčių kreditai bent jau iš dalies gali atitikti 1998 m. gairėse nustatytas sąlygas, nes, pirma, jų apskaičiavimo pagrindas yra išlaidos investicijoms ir, antra, jie neviršija 45 % investicijų sumos (žr. Sprendimo 2002/820 77 punktą; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 84 punktą). Tada ji pažymėjo, jog vis dėlto jiems negali būti taikoma kuri nors iš EB 87 straipsnio 3 dalyje numatytų regioninių leidžiančių nukrypti nuostatų. Iš tikrųjų Komisija nurodė, kad *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* neatitinka EB 87 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytų reikalavimų, nes bendras vidutinis produktas vienam gyventojui yra per didelis (žr. Sprendimo 2002/820 78 punktą; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 85 punktą). Komisija pridūrė, kad mokesčių kreditų nebuvo galima patvirtinti ir remiantis EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu, nes jų apimtis viršijo vėlesniuose regioninės pagalbos žemėlapiuose numatytas didžiausias ribas (Sprendimo 2002/820 79 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 86 punktas). Be to, Komisija patikslino, jog jie galėjo būti skirti investicijomis veiklai keisti bei išlaidoms „investicijų procesui“ ar „investicijoms pasirengimo etape“. Todėl Komisija, atsižvelgdama į tai, kad nėra šių terminų tikslaus apibrėžimo, nusprendė, jog neatmestina, kad nagrinėjamos pagalbos dalykas galėjo apimti pirmines investicijas, bet taip pat ir kitas išlaidas, kurios negali būti pripažįstamos išlaidomis investicijoms pagal šioje srityje taikytinas Bendrijos taisykles (Sprendimo 2002/820 82 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 88 punktas). Ji nurodė, kad nagrinėjamų priemonių taikymas neapribotas reikalavimus atitinkančiomis sritimis, nenustatytos jų maksimalios ribos ir todėl jos negali būti

laikomos suderinamomis pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytą regioninę leidžiančią nukrypti nuostatą (Sprendimo 2002/820 84 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 90 punktas).

203 Dėl priemonių, skirtų investicinėms išlaidoms, kurios neatitinka Bendrijos apibrėžimo, Komisija nusprendė, jog jos priskirtinos iš esmės uždraustai pagalbos veiklai kategorijai ir šiuo atveju joms negali būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta leidžianti nukrypti nuostata (Sprendimo 2002/820 85 ir 86 punktai; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 91 ir 92 punktai).

204 Komisija pripažino, kad nagrinėjamos priemonės negali būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta leidžianti nukrypti nuostata, susijusi su tam tikros veiklos rūšių plėtros skatinimu, nes jos neatitinka taikytinų Bendrijos nuostatų nei kiek tai susiję su MVĮ (Sprendimo 2002/820 88 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 94 punktas), nei kiek tai susiję su didelėmis įmonėmis, nes nagrinėjamos schemas nesusijusios su tam tikros veiklos rūšimis (Sprendimo 2002/820 89 ir 90 punktai; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 95 ir 96 punktai).

205 Be to, kadangi nėra sektorinių apribojimų, Komisija pažymėjo, kad 45 % mokesčių kreditai gali pažeisti sektorines taisykles (Sprendimo 2002/820 91 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 97 punktas).

206 Galiausiai Komisija nusprendė, kad nagrinėjamos pagalbos schemoms negali būti taikomos ir EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos kitos leidžiančios nukrypti

nuostatos (Sprendimo 2002/820 94 punktas; Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 100 punktas). Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamos pagalbos schemas nesuderinamos su bendrąja rinka.

- 207 Taip pat Komisija nurodė, kad ginčijami sprendimai, susiję su pagalbos schemomis, neužkerta kelio galimybei, kad individuali pagalba visiškai ar iš dalies būtų pripažinta suderinama su bendrąja rinka remiantis jai būdingais požymiais (Sprendimo 2002/820 98 punktas; Sprendimo 2003/27 105 punktas ir Sprendimo 2002/894 107 punktas).
- 208 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad atsižvelgiant, pirma, į nagrinėjamų priemonių pagalbos schemų pobūdį ir, antra, į tai, kad, nepaisant Komisijos prašymų, Ispanijos valdžios institucijos nepateikė informacijos apie nagrinėjamų schemų gavėjus, Komisijos analizė nelaikytina abstrakčia.
- 209 Beje, *Confebask* nepateikia jokių aplinkybių, kurios kaip nors įrodytų tariamai klaidingą Komisijos analizę dėl nagrinėjamų priemonių suderinamumo su bendrąja rinka. Konkrečiai kalbant, reikia nurodyti, kad *Confebask* nepateikia jokio argumento, įrodančio, kad šiuo atveju 1998 m. gairių taikymas turėjo kokios nors įtakos ginčijamų sprendimų teisėtumui.
- 210 Iš to matyti, kad pagrindas, kuriuo ginčijamas nagrinėjamų mokesčių kreditų nesuderinamumas su bendrąja rinka, yra nepagrįstas.

C — *Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais (bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)*

1. Šalių argumentai

- ²¹¹ *Confebask* rašytiniuose dokumentuose ne kartą teigė, kad Komisija piktnaudžiavo įgaliojimais, nes pasinaudojo savo įgaliojimais pagal EB 87 straipsnį siekdama suderinti valstybių narių mokesčių sistemas. *Confebask* tvirtina, kad atsižvelgiant į tai, jog Komisijos mėginimai suderinti nepavyko, ginčijami sprendimai patenka į Komisijos pradėtą bendrą įmonių tiesioginio apmokestinimo suderinimo procesą pasinaudojant valstybės pagalba, o ne naudojant tinkamą būdą, kuris šiam tikslui numatytas EB 96 straipsnyje.
- ²¹² Komisija, palaikoma *Comunidad autónoma de la Rioja*, prašo atmesti šį ieškinio pagrindą.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- ²¹³ Primintina, kad sprendimas laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik tuomet, jei remiantis objektyviomis, svarbiomis ir neprieštarinomis aplinkybėmis paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų, nei nustatyti, tikslų (žr. 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 137 punktą ir cituotą teismo praktiką bei šio sprendimo 45 punkte minėto Sprendimo *Ramondín ir kt. prieš Komisiją* 44 punktą).

- 214 Tačiau šiuo atveju *Confebask* nenurodo jokios aplinkybės, leidžiančios daryti išvadą, kad priimant ginčijamus sprendimus Komisijos tikrasis tikslas buvo suderinti teisės aktus mokesčių srityje.
- 215 Be to, *Confebask* neįrodė ir to, kad ginčijami sprendimai koku nors būdu Bendrijos lygmeniu suderino teisės aktus mokesčių srityje (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Ramondín* 85 punktą).
- 216 Šiomis aplinkybėmis ieškinio pagrindą dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais reikia atmesti kaip nepagrįstą.

D — *Dél pagrindo, susijusio su tuo, kad ginčijama pagalba yra esama pagalba (Bylos T-265/01, T-266/01, T-270/01)*

1. Šalių argumentai

- 217 *Confebask* teigia, kad netgi darant prielaidą, jog nagrinėjamos *Normas Forales* yra valstybės pagalba, jos turi būti kvalifikuojamos esama pagalba ir todėl įpareigojimas susigrąžinti turi būti panaikintas.
- 218 Visų pirma byloje T-265/01 *Confebask* teigia, kad 1981 m., 1983 m. ir 1984 m., t. y. prieš Ispanijos Karalystei įstojant į Bendriją, *Territorio Histórico de Álava* nustatė „iš esmės identiškus“ mokesčių kreditus *Álava Norma Foral Nr. 22/1994 šeštąja papildoma nuosta*, siekdama skatinti investicijas. *Confebask* minėjo 15 % investicijų sumos mokesčių kreditą, įvestą 1981 m., kuriam taikomas reikalavimas dvejus metus išlaikyti užimtumą, didinti personalą ir investicijas, kuris 1984 m. viršijo 20 %; 1983 m. įvestas 50 % investicijų sumos mokesčių kreditas po 1983 m. potvynių, padariusių žalos

nekilnojamam turtui; 50 % investicijų, padarytų 1984 m. ir 1985 m., taip pat taikomos tam tikros sąlygos, be kita ko, ne mažiau kaip 25 % autofinansavimas. Taigi, *Confebask* nuomone, kalbama apie esamą pagalbą Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunkčio prasme.

219 Antra, bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 *Confebask* tvirtina, kad nagrinėjamų *Normas Forales* galiojimas buvo pratęstas nuostatomis, priimtomis Ispanijos Karalystei įstojus į Bendriją, ir jų atžvilgiu Komisija nepateikė prieštaravimų.

220 Šiuo atžvilgiu byloje T-270/01 *Confebask* teigia, kad 1986 m. balandžio 22 d. ir 1987 m. balandžio 27 d. *Territorio Histórico de Guipúzcoa* priėmė *Norma Forale* Nr. 4/1986 ir *Norma Forale* Nr. 14/1987, kuriose nustatytas 50 % investicijų sumos mokesčių sumažinimas, jos nuomone, analogiškas tam, kuris nagrinėjamas ginčijamuose sprendimuose.

221 Be to, *Confebask* bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 tvirtina, kad trijose *Territorios Históricos* 1988 m. įvesti mokesčių kreditai ir šioje byloje nagrinėjamos mokesčių schemos yra labai panašūs. Taigi, *Confebask* teigimu, 1988 m. mokesčių kreditai patvirtinti 1993 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimu 93/337/EEB dėl mokesstinės pagalbos schemos investicijoms Baskų krašte (OL L 134, p. 25). Ji taip pat remiasi 1995 m. vasario 3 d. Komisijos laišku, kuriame šioji nurodė, jog 1998 m. mokesčių kreditų nesuderinamumas su bendrąja rinka įsisteigimo laisvės atžvilgiu pašalintas.

222 Be to, *Confebask* teigia, jog tam, kad priemonė būtų laikoma nauja pagalba, teismo praktikoje reikalaujama ją iš esmės pakeisti. Kadangi Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta „pakeitimai“ ir taip susiaurinta esamos pagalbos sąvoka, šis punktas neturi būti aiškinamas pažeidžiant teismo praktiką, nes kitaip gali būti pažeistos atitinkamų administracijų ir įmonių teisės.

- 223 Trečia, *Confebask* tvirtina, kad ginčijami sprendimai yra Komisijos požiūriu į mokesčių lengvatas pasikeitimo pasekmė, nes anksčiau Komisija niekada neteigė, ir ypač Sprendime 973/337 dėl 1998 m. mokesčių kreditų, jog priemonė gali būti „specifinė“ vien dėl to, kad jos taikymo sritis apribota laiko atžvilgiu ar kiekybiniu požiūriu. Atsižvelgiant į šį pozicijos pasikeitimą nagrinėjamos *Normas Forales* turėjo būti laikomos esama pagalba Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio prasme.
- 224 Taip pat *Confebask* daro išvadą, jog Komisijos požiūris pasikeitė dėl to, kad 1997 m. kovo 17 d. už konkurencijos klausimus atsakingas Komisijos narys *Comunidad autónoma de la Rioja* delegacijai dėl 1993 m. *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* įvestų atleidimo nuo pelno mokesčio schemų pareiškė, kad jas nagrinėti nepriskirta „Europos Sąjungos“ kompetencijai. *Confebask* nuomone, toks pareiškimas iš tikrųjų reiškia, kad iš pradžių šias 1993 m. atleidimo nuo mokesčių schemas Komisija nagrinėjo kaip bendro pobūdžio mokestines priemones, o ne kaip valstybės pagalbą. Galiausiai Komisija pakeitė požiūrį atsižvelgdama į 1998 m. pranešimą dėl fiskalinės pagalbos įmonėms. Šiuo klausimu iš 2004 m. vasario 9 d. Komisijos pranešimo C(2004) 434 dėl įgyvendinimo matyti, kad šio pranešimo tikslas buvo ne tik paaiškinti taisyklių valstybės pagalbos srityje taikymą, bet ir jas sustiprinti.
- 225 Atsižvelgdama į tokią požiūrio raidą *Confebask* mano, kad aptariamoms *Normas Forales* turi būti nagrinėjamos kaip esama pagalba pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktį.
- 226 Galiausiai *Confebask* pabrėžia, kad nagrinėjamų mokestinių priemonių tikslas – „palaikyti investicijas, kurios tikriausiai nebūtų padarytos, nesant tokios paskatos“. Iš to ji daro išvadą, kad nagrinėjamų sumų susigrąžinimas reiškia investicijų atsiėmimą. Be to, dėl tokių įpareigojimų įmonės patirtų sunkumus.

227 *Comunidad autónoma de la Rioja* palaikoma Komisija prašo atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

228 Sutartyje nustatytos skirtingos procedūros atsižvelgiant į tai, ar pagalba yra esama, ar nauja. Pagal EB 88 straipsnio 3 dalį apie naują pagalbą turi būti pranešta Komisijai ir ji negali būti įgyvendinama tol, kol nepriimamas galutinis sprendimas, o pagal EB 88 straipsnio 1 dalį esama pagalba teisėtai gali būti įgyvendinama tol, kol Komisija nenustato, kad ji nesuderinama (šio sprendimo 125 punkte minėto Sprendimo *Banco Exterior de España* 22 punktas ir 2000 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alzetta ir kt. prieš Komisiją*, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ir T-23/98, Rink. p. II-2319, 148 punktas). Taigi tam tikrais atvejais dėl esamos pagalbos nesuderinamumo priimtas sprendimas gali turėti pasekmių tik ateičiai (šio sprendimo 147 punkte minėtas Sprendimas *Alzetta ir kt. prieš Komisiją*).

229 1999 m. balandžio 16 d. įsigaliojusio, taigi taikytino priimant ginčijamus sprendimus, Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunktyje numatyta, kad esama pagalba yra „visa pagalba, kuri <...> iki Sutarties įsigaliojimo buvo teikiama atitinkamose valstybėse narėse, t. y. individuali pagalba ir pagalbos sistemos, įgyvendintos iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau taikomos“.

230 Visų pirma dėl byloje T-265/01 nagrinėjamų nuostatų aišku, kad jas *Territorio Histórico de Álava* priėmė nuo 1994 m. iki 1999 m., t. y. tuo laikotarpiu, kai Ispanijos Karalystė jau buvo valstybė narė.

- 231 Tačiau, priešingai nei tvirtina *Confebask*, šios nuo 1994 m. iki 1999 m. priimtos nuostatos negali būti laikomos „iš esmės identiškomis“ 1981 m., 1983 m. ir 1984 m. nuostatoms, įtvirtinančioms jos nurodytus mokesčių kreditus (žr. šio sprendimo 218 punktą).
- 232 Iš tikrųjų iš bylos medžiagos ir visų pirma iš Sprendimo 2002/820 72 punkto bei paties *Confebask* pareiškimo matyti, kad, pirma, mokesčių kreditų taikymo sąlygos, taigi ir gavėjų ratas, buvo pakeisti ir, antra, mokesčių kreditų apskaičiavimo pagrindas bei procentinė išraiška taip pat buvo pakeisti. Be to, vėlesnių *Normas Forales* nuostatų, įtvirtinančių mokesčių kreditus, taikymas apribotas laiko atžvilgiu. Taigi pagalbos trukmė taip pat pakeista.
- 233 Tokie pakeitimai yra esminiai taikytinos teismo praktikos prasme (šiuo klausimu žr. 2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Keller ir Keller Meccanica prieš Komisiją*, T-35/99, Rink. p. II-261, 62 punktą; 2002 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Government of Gibraltar prieš Komisiją*, T-195/01 ir T-207/01, Rink. p. II-2309, 111 punktą bei šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 175 punktą).
- 234 Todėl nagrinėjamos *Territorio Histórico de Álava* nuostatos nelaikytinos esama pagalba Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto i papunkčio prasme.
- 235 Antra, *Confebask* teigia, kad nagrinėjamos *Normas Forales* yra jau patvirtintų *Normas Forales* galiojimo pratęsimas.
- 236 Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunktyje numatyta, kad esama pagalba yra „patvirtinta pagalba, t. y. Komisijos arba Tarybos patvirtintos pagalbos sistemos ir individuali pagalba“.

- 237 Pirma, byloje T-270/01 šiuo atžvilgiu *Confebask* tvirtina, kad 1986 m. balandžio 22 d. ir 1987 m. balandžio 27 d. *Territorio Histórico de Guipúzcoa* priėmė *Norma Foral* Nr. 4/1986 ir *Norma Foral* Nr. 14/1987, kuriose numatytos tokios pačios priemonės, kokios yra nagrinėjamos ginčijamuose sprendimuose.
- 238 Vis dėlto šiuo atžvilgiu pakanka konstatuoti, kad *Confebask* niekaip neįrodė, kad šias 1986 m. ir 1987 m. nuostatas patvirtino Komisija. Be to, bet kuriuo atveju šios nuostatos įvedė mokesčių lengvatas, taikytas tik 1986 ir 1987 metais. Todėl net jeigu *Guipúzcoa Norma Foral* Nr. 7/1997 nuostatos ir būtų panašios, jos vis tiek yra nauja pagalba (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 175 punktą).
- 239 Antra, bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 *Confebask* teigia, kad trijose *Territorios Históricos* nustatyti nagrinėjami mokesčių kreditai ir 1988 m. mokesčių kreditai, kuriuos Komisija tariamai patvirtino Sprendimu 93/337, yra „labai panašūs“ (žr. šio sprendimo 221 punktą).
- 240 Tačiau, pirma, Pirmosios instancijos teismas nurodo, jog 1988 m. mokesčių kreditai iš esmės skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamų atsižvelgiant į mokesčių kreditų procentinę išraišką, nustatytą reikalingą investicijų sumos ribą ir trukmę.
- 241 Antra, *Confebask* klaidingai suprato sprendimą 93/337 ir 1995 m. vasario 3 d. Komisijos laišką. Iš tikrųjų šiame sprendime Komisija nagrinėjamą pagalbą pripažino nesuderinama su bendrąja rinka ne tik dėl to, kad ji prieštaravo EB 43 straipsniui, bet ir dėl to, kad nebuvo laikytasi tam tikrų pagalbos taisyklių, kaip antai regioninės pagalbos, sektorinės pagalbos, pagalbos MVĮ teikimo ir pagalbos kaupimo sistemos taisyklių (Sprendimo 93/337 V punktas). Dėl 1995 m. vasario 3 d. laiško pažymėtina, kad Komisija jame tik konstatuoja faktą, jog ginčijama mokesčių schema nebepažeidžia EB 43 straipsnio, tačiau nepateikia nuomonės, ar ginčijama schema suderinama su įvairiomis

Sprendime 93/337 minėtomis pagalbos taisyklėmis (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 45 punkte minėto Sprendimo *Demesa* ir *Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* 48 ir 49 punktus ir šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 237 punktą).

242 Todėl netgi darant prielaidą, kad nagrinėjami mokesčių kreditai identiški nustatytiems 1998 m., negalima laikyti, kad Komisija juos patvirtino.

243 Trečia, *Confebask* teigia, kad, atsižvelgiant į Komisijos požiūrio į selektyvius kriterijus pasikeitimą, nagrinėjami mokesčių kreditai turėjo būti laikomi esama pagalba Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktio prasme.

244 Pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktį esama pagalba – tai pagalba, kuri yra esama pagalba, nes galima nustatyti, ar jos patvirtinimo metu tai nebuvo pagalba, o tokia ji tapo vėliau dėl bendrosios rinkos vystymosi, ir nebuvo atitinkamos valstybės narės pakeista“.

245 Ši „bendrosios rinkos vystymosi“ sąvoka gali būti suprantama kaip ekonominio ir teisinio konteksto pasikeitimas atitinkamame sektoriuje dėl nagrinėjamos priemonės (šio sprendimo 108 punkte minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 71 punktas). Toks pasikeitimas konkrečiai gali būti rinkos, kuri iš pradžių buvo uždara konkurencijai, liberalizavimo pasekmė (2001 m. balandžio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia prieš Komisiją*, T-288/97, Rink. p. II-1169, 89 punktas).

246 Šioje byloje *Confebask* argumentas grindžiamas Komisijos vertinimo pasikeitimu.

- 247 Tačiau, pirma, reikia pripažinti, kad *Confebask* nurodytos aplinkybės neleidžia daryti išvados, jog selektyvaus pobūdžio kriterijai, kuriuos Komisija taikė vertindama mokesťines priemones pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, pasikeitė po to, kai buvo priimtos nagrinėjamos mokesťinės priemonės.
- 248 Iš tikrųjų aplinkybė, kad *Confebask* nurodytame Sprendime 93/337 1998 m. mokesčių kreditų selektyvų pobūdį Komisija grindė taikydama tam tikrus kriterijus, nereiškia, kad ji šių priemonių selektyvaus pobūdžio negalėjo nustatyti remdamasi kitais kriterijais (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 99 punktą). Tai nereiškia ir to, kad Komisija negalėjo remtis kitais kriterijais, kad šiuo atveju padarytų išvadą, jog nagrinėjami mokesčių kreditai yra selektyvaus pobūdžio, nes šie taikyti kriterijai leido daryti išvadą, jog egzistuoja priemonė, „kuri (palaiko) tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.
- 249 Taip pat 1998 m. pranešime dėl fiskalinės pagalbos įmonėms Komisija, daugiausia remdamasi Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktika, pateikia paaiškinimus dėl EB 87 ir 88 straipsnių taikymo mokesťinėms priemonėms ir nepraneša apie kriterijų, susijusių su mokesťinių priemonių vertinimu, atsižvelgiant į EB 87 ir 88 straipsnius, pasikeitimą (šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 79 punktą ir šio sprendimo 76 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* 83 punktą). Ataskaitoje C (2004) 434 dėl šio pranešimo įgyvendinimo patvirtintas tikslas paaiškinti ir sustiprinti taisyklių valstybės pagalbos srityje taikymą mokesťinėms priemonėms, siekiant sumažinti konkurencijos iškraipymą, ir aiškiai nurodyta, kad šioje srityje Komisijos praktika nesikeičia. Galiausiai Ispanijos senatoriaus klausimas Ispanijos vyriausybei, kuriame primenami 1997 m. kovo 17 d. susirinkime už konkurencijos klausimus atsakingo Komisijos nario tariamai išsakyti teiginiai, negali patvirtinti, kad Komisijos vertinimas dėl selektyvaus pobūdžio kriterijų pasikeitė.
- 250 Antra, netgi jei *Confebask* įrodytų, kad Komisijos požiūris į selektyvaus pobūdžio kriterijus pasikeitė, toks argumentas neįrodo „bendrosios rinkos vystymosi“ Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio prasme. Iš tikrųjų ši „bendrosios rinkos vystymosi“ sąvoka netaikoma tuomet, kai Komisija pakeičia savo vertinimą vien

siekdama griežčiau taikyti Sutarties taisykles valstybės pagalbos srityje (šio sprendimo 108 punkte minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 71 punktą).

- 251 Todėl sąlyga, susijusi su „bendrosios rinkos vystymusi“ Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunkčio prasme, nėra įvykdyta, ir todėl argumentą, kad ginčijamos mokestinės priemonės yra esama pagalba, reikia atmesti.
- 252 Galiausiai sunkumai, kurie būtų patiriami dėl įpareigojimo susigrąžinti, nėra tinkamas argumentas, nes esamos pagalbos arba naujos pagalbos kvalifikavimas nepriklauso nuo to, ar yra tokių sunkumų.
- 253 Taigi atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad nagrinėjami mokesčių kreditai yra nauja pagalba, apie kurią Komisijai turėjo būti pranešta pagal EB 88 straipsnio 3 dalį ir kuri negalėjo būti įgyvendinama tol, kol Komisija nepriėmė galutinio sprendimo dėl atitinkamų priemonių.

E — Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su procedūros pažeidimu ir teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos bei vienodo požiūrio principų pažeidimu (bylos T-227/01–T-229/01 bei T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)

- 254 Visų pirma savo ieškiniuose bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 *Confebask* pateikia procesinio pobūdžio kaltinimą, kuriuo ginčija Komisijos atsisakymą atsižvelgti į jos pastabas per formalią tyrimo procedūrą. Antra, ieškovės ir jų pusėje į bylą įstojusios šalys bylose T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 ginčija nagrinėjamos

pagalbos susigrąžinimą dėl tos priežasties, kad toks susigrąžinimas pažeistų teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principus.

1. Dėl kaltinimo, susijusio su procedūros pažeidimu

a) Šalių argumentai

²⁵⁵ *Confebask* kaltina Komisiją tuo, kad ji atmetė 2000 m. gruodžio 29 d. dokumente išdėstytus papildomus argumentus, nes jie pateikti pavėluotai. Tačiau pastaboms pateikti nustatytas terminas nėra naikinamasis terminas. Neatsižvelgdama į šį argumentą, Komisija nesilaikė jos įprastai praktikai būdingo lankstumo ir pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą. Be to, gero administravimo principas ją įpareigojo atidžiai ir nešališkai ištirti visus konkrečiu atveju svarbias aplinkybes.

²⁵⁶ Taip pat *Confebask* tvirtina, kad į jos papildomas pastabas galėjo būti atsižvelgta, nes Komisija ginčijamus sprendimus priėmė tik po septynių mėnesių – 2001 m. liepos 11 dieną. Be to, jos pastabos buvo grindžiamos nauja aplinkybe, t. y. tuo, kad priimtas 2000 m. spalio 31 d. Komisijos sprendimas 2001/168/EAPB dėl Ispanijos pelno mokesčio įstatymų (OL L 60, 2001, p. 57).

²⁵⁷ Galiausiai *Confebask* nurodo, jog ji ir toliau palaiko nagrinėjamus argumentus, kad Pirmosios instancijos teismas juos įvertintų.

258 Komisija ginčija šio kaltinimo pagrįstumą.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

259 Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Sprendime pradėti formalaus tyrimo procesą <...> reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

260 Šiuo atveju *Confebask* Komisijai pateikė pastabas 2000 m. sausio 4 d. ir balandžio 13 d., t. y. per Komisijos nustatytą mėnesio laikotarpį nuo sprendimų pradėti formalią tyrimo procedūrą paskelbimo Oficialiajame leidinyje (žr. šio sprendimo 22 punktą). Tačiau į 2000 m. gruodžio 29 d. pateiktas ir 2001 m. sausio 3 d. užregistruotas *Confebask* papildomas pastabas Komisija neatsižvelgė dėl to, kad jas gavo pasibaigus terminui, o *Confebask* nepateikė jokie prašymo pratęsti nustatytą terminą pagal Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalį (Sprendimo 2002/820 50 punktas bei Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 46 punktas).

261 Iš esmės *Confebask* remiasi įprasta Komisijos praktika, kuri, *Confebask* teigimu, buvo pagrindas atsirasti teisėtiems lūkesčiams, kad į jos pastabas bus atsižvelgta, net jei jos pateiktos praleidus terminą.

- 262 Pirmosios instancijos teismas primena, kad teisė remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu užtikrinama kiekvienam asmeniui, jei Bendrijos administracija paskatina atsirasti pagrįstus lūkesčius. Niekas negali remtis šio principo pažeidimu, jei nebuvo administracijos jam suteiktų konkrečių garantijų (žr. šio sprendimo 108 punkte minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 147 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 263 Tačiau šiuo atveju *Confebask* visai neįrodė, kad Komisija jai suteikė konkrečių garantijų, jog bus atsižvelgta į papildomas pastabas, net jeigu jos pateiktos pavėluotai, nepateikus prašymo pratęsti terminą. Remdamasi Komisijos praktika *Confebask* niekaip nepagrindžia savo tvirtinimų šiuo klausimu.
- 264 Taigi šiuo atžvilgiu argumentą, susijusį su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, reikia atmesti.
- 265 Be to, *Confebask* teigia, kad atsisakymas atsižvelgti į jos papildomas pastabas prieštarauja gero administravimo principui.
- 266 Teismo praktikoje numatyta, kad per administracines procedūras Bendrijos teisinėje sistemoje, be kitų suteiktų garantijų, numatytas ir gero administravimo principas, kuriam priskiriama kompetentingos institucijos pareiga atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias aplinkybes (šiuo klausimu žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München, C-269/90*, Rink. p. I-5469, 14 punktą ir šio sprendimo 136 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 62 punktą).
- 267 Iš Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies (žr. šio sprendimo 259 punktą) matyti, kad per formalią tyrimo procedūrą suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabas

Komisijai, kuri vėliau, be kita ko, atsižvelgdama į minėtas pastabas priima sprendimą, nusprendžiamą, ar buvo suteikta valstybės pagalba, ar ne, ir ar ji suderinama su bendrąja rinka. Taigi valstybės pagalbos kontrolės procedūroje ši nuostata atspindi šio sprendimo 266 punkte minėtoje teismų praktikoje suformuluotus principus.

268 Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog šios pastabos turi būti pateiktos per apibrėžtą terminą, kurio, kaip nustatyta šioje byloje, nebuvo laikytasi, kiek tai susiję su 2000 m. gruodžio 29 d. Komisijai pateiktomis pastabomis. Taip pat reikia konstatuoti, jog minėtoje nuostatoje nenumatyta, kad suinteresuotoji šalis Komisijai gali pateikti naujas pastabas savo iniciatyva ir pasibaigus šiam tikslui nustatytam terminui.

269 Šiuo atžvilgiu primintina, kad vykstant valstybės pagalbos kontrolės procedūrai suinteresuotieji asmenys negali reikalauti patys dalyvauti diskusijose su Komisija taip, kaip tai gali daryti pagalbą suteikusi valstybė narė, ir negali naudotis tokiomis plačiomis teisėmis kaip pati teisė į gynybą (2002 m. rugsėjo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 83 punktas ir šio sprendimo 198 punkte minėto Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją* 192 ir 193 punktai). Toks bendrasis teisės principas, koks yra geras administravimas, kuriuo remiasi *Confebask*, neleidžia Bendrijos teismui išplėsti Sutartimi ir antrinės teisės aktais suinteresuotiesiems asmenims suteikiamų procesinių teisių per valstybės pagalbos kontrolės procedūrą (šio sprendimo 198 punkte minėto Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją* 194 punktas).

270 Šiomis aplinkybėmis *Confebask* teiginys, kad Sprendimas 2001/168 yra nauja ir svarbi aplinkybė, kuri pateisina papildomų pastabų pateikimą, yra nesvarbus ta prasme, kad juo neginčijama šio sprendimo 269 punkte priminta teismų praktika.

- 271 Bet kuriuo atveju Sprendimo 2001/168 svarbos šiai bylai *Confebask* neįrodė. Iš šio sprendimo matyti, kad nagrinėjamos mokesčių lengvatos buvo pripažintos nesuderinamomis su bendrąja rinka, bet, atsižvelgdama į bylos aplinkybes, Komisija nenurodė susigrąžinti nagrinėjamos pagalbos remdamasi teisėtų lūkesčių apsaugos principu. Vis dėlto, kaip tai pabrėžia Komisija, šie teisėti lūkesčiai kilo, pirma, dėl ankstesnio sprendimo, kuriuo kita panaši schema nepripažinta valstybės pagalba, ir, antra, dėl pačios Komisijos atsakymo, skirtingai nei šioje byloje.
- 272 Todėl *Confebask* neįrodė, kad šiuo atveju neatsižvelgusi į papildomas pastabas Komisija pažeidė gero administravimo principą.
- 273 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, kaltinimas dėl procedūros pažeidimo turi būti atmestas.

2. Dėl kaltinimo, susijusio su teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų pažeidimu

a) Šalių argumentai

- 274 Ieškovės bylose T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 bei jų pusėje į bylas įstojusios šalys ginčija skundžiamuose sprendimuose nustatytą įpareigojimą susigrąžinti pagalbą remdamasi teisėtų lūkesčių principu.

- 275 Jos nurodo, jog nacionalinės valdžios institucijų ir ūkio subjektų teisėti lūkesčiai kyla iš to, kad Komisija niekaip nereagavo į priemones, apie kurias ji žinojo, ir iš taip jos sukurtos keletą metų trukusios dviprasmiškos padėties.
- 276 Be to, *Confebask* iš esmės teigia, kad ūkio subjektų teisėti lūkesčiai dėl mokesčių lengvatas nustatančių bendrųjų taisyklių teisėtumo turi būti pripažinti lengviau nei individualios pagalbos atveju.
- 277 *Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* bei *Comunidad autónoma del País Vasco* tvirtina, jog teismo praktika, pagal kurią teisėtų lūkesčių apsaugos principas reikalauja, kad individualios pagalbos atveju būtų iš anksto pranešta, kaip tai numatyta EB 88 straipsnyje, negali būti taikoma valstybės pagalbos schemoms.
- 278 Šiomis aplinkybėmis ieškovės ir jų pusėje į bylas įstojusios šalys mano, kad Komisijos elgesys ūkio subjektus įtikino, jog ginčijamos mokestinės priemonės atitinka Bendrijos teisę.
- 279 Visų pirma jos nurodo 1988 m. Sprendimą 93/337 dėl mokesčių kreditų.
- 280 *Confebask* nuomone, Komisija sukėlė ūkio subjektų pasitikėjimą Sprendime 93/337 nepareiškusi pastabų dėl 1988 m. mokesčių kreditų taisyklių valstybės pagalbos srityje atžvilgiu. Komisija jame tik nusprendė, kad šie kreditai pažeidžia su įsisteigimo laisve susijusias taisykles. Ištaiusi šį nesuderinamumą 1995 m. vasario 3 d. laišku Komisija pripažino, kad Ispanijos Karalystė įvykdė įsipareigojimus. Tačiau nagrinėjamos *Normas Forales* labai panašios į 1988 m. mokesčių kreditus. *Confebask* sutinka, kad šis

pagrindas buvo atmestas šio sprendimo 45 punkte minėtame Sprendime *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją*, tačiau ji teigia, jog šiuo atveju tai nekliudo panaikinti įpareigojimą susigrąžinti jau suteiktą pagalbą. Iš tikrųjų ji tvirtina, kad byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 43 punkte minėtas Sprendimas *Demesa*, ieškovės rėmėsi teisėtų lūkesčių apsaugos principu ne tik prieštaraudamos pagalbos išieškojimui, bet ir ginčydamos joms suteiktų mokesčių kreditų kvalifikavimą valstybės pagalba. Taigi valstybės pagalbos kvalifikavimo srityje taikytini kriterijai skiriasi nuo tų, kurie taikytini susigrąžinimo srityje. Todėl išvada, kad valstybės pagalba nesuderinama su bendrąja rinka, nebūtinai reiškia, jog ji turės būti gražinta.

281 Savo ruožtu *Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya ir Territorio Histórico de Guipúzcoa* bei *Comunidad autónoma del País Vasco* teigia, kad Komisija negrindė Sprendimo 93/337 minimalia investicijų suma, reikiama 1988 m. mokesčių kreditui gauti. Komisija rėmėsi regioninio atrankos kriterijaus buvimu ir netaikymu tam tikrai veiklai. *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* teigimu, Komisija taikė tik pastarąjį kriterijų. Kaip bebūtų, abiem atvejais iš Sprendimo 93/337 *a contrario* matyti, kad reikalavimus atitinkančių investicijų sumos apribojimas nėra selektyvus kriterijus. Be to, šiame sprendime nereikalaujama susigrąžinti pagalbą. Todėl Komisija pažeidė ieškovių ir jų pusėje į bylas įstojusių šalių teisėtus lūkesčius, ginčijamus aktus grįsdama nagrinėjamų mokesčių lengvatų suteikimo sąlygos, susijusios su minimalia investicijų riba, buvimu. Komisija neturi atsakyti, kad ji neprivalo pritaikyti visų selektyvaus pobūdžio kriterijų, nes toks veikimo būdas prieštarautų gero administravimo principui.

282 Antra, ieškovės ir jų pusėje į bylas T-227/01–T-229/01 įstojusios šalys nurodo 1993 m. atleidimo nuo mokesčių schemas ir Komisijos požiūrį į jas. Anot jų, 1993 m. atleidimo nuo mokesčių schemose buvo numatyta, be kita ko, 25 % mokesčių kreditai, kuriems taikomi tam tikri reikalavimai, pavyzdžiui, minimali 80 milijonų ESP investicijų riba, panašūs į šioje byloje nagrinėjamų mokesčių kreditų. Tačiau jos pabrėžia, kad Komisija, nuo 1994 m. kovo 14 d. skundo, užregistruoto 1994 m. balandžio 28 d., žinojusi apie 1993 m. mokesčių kreditus, juos pripažino nesuderinamais su bendrąja rinka tik 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimu 2003/28/EB dėl 1993 m. Ispanijos įgyvendintos valstybės pagalbos schemas tam tikroms naujai įsteigtoms įmonėms Alavos provincijoje (Ispanija) (OL L 17, 2003, p. 20), 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimu 2003/86/EB dėl 1993 m. Ispanijos įgyvendintos valstybės pagalbos schemas tam tikroms naujai įsteigtoms įmonėms Biskajos provincijoje (Ispanija) (OL L 40, 2003, p. 11) ir 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimu 2003/192/EB dėl 1993 m.

Ispanijos įgyvendintos valstybės pagalbos schemas tam tikroms naujai įsteigtoms įmonėms Gipuskoa provincijoje (Ispanija) (OL L 77, 2003, p. 1), dėl kurių pareikšti ieškiniai bylose T-86/02 ir T-88/02.

283 Taip pat *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* remiasi Komisijos veiksmais po to, kai buvo pateiktas 1994 m. kovo 14 d. skundas dėl 1993 m. atleidimo nuo mokesčių schemų. Jos teigia, kad Komisijos elgesys lėmė jų teisėtus lūkesčius, jog ginčijami mokesčių kreditai yra teisėti.

284 Trečia, *Territorio Histórico de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa bei Comunidad autónoma del País Vasco* tvirtina, jog Komisijos sprendimai bylose, kuriose priimti šio sprendimo 43 punkte minėti sprendimai *Demesa* ir *Ramondín*, negalėjo padaryti poveikio ūkio subjektų teisėtiems lūkesčiams dėl nagrinėjamų *Normas Forales*. Iš tikrųjų šie sprendimai susiję tik su individualiu mokesčių kreditų suteikimu dviem įmonėms, kurios, be to, buvo ir kitos pagalbos gavėjos.

285 Ketvirta, į bylas T-227/01–T-229/01 įstojusios *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* remiasi išankstinės tyrimo procedūros trukme šioje byloje. Jos pabrėžia, kad sprendimai pradėti formalią tyrimo procedūrą buvo paskelbti tik 1999 m. gruodžio 4 d. ir 2000 m. kovo 11 d., nors Komisija pripažino, jog už konkurencijos klausimus atsakingas Komisijos narys ir *Comunidad autónoma de la Rioja* delegacija nagrinėjamų mokesčių kreditų klausimą aptarė 1997 m. kovo 17 d. susirinkime. Šiuo atžvilgiu jos nurodo, kad Komisija delsė pradėti formalią tyrimo procedūrą ir neįvykdė rūpestingumo ir gero administravimo pareigos bei pažeidė teisinio saugumo principą.

286 Penkta, anot ieškovių bylose T-227/01–T-229/01, sprendimuose pradėti formalias tyrimo procedūras nepaminėta nei pareiga sustabdyti ginčijamų nuostatų mokesčių srityje taikymą, nei tai, kad gali egzistuoti įpareigojimas susigrąžinti pagalbą tuo atveju, jei galutiniuose sprendimuose būtų patvirtintas valstybės pagalbos buvimas.

287 Šešta, *Confebask* nurodo nepateisinamą procedūros trukmę, o ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 teigia, kad formalių tyrimo procedūrų trukmė, t. y. šiuo atveju 23 mėnesiai, yra išimtinė aplinkybė 1987 m. lapkričio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *RSV prieš Komisiją* (223/85, Rink. p. 4617) prasme, neleidžianti susigrąžinti pagalbos.

288 Septinta, *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* tvirtina, kad labai panašiose bylose Komisija savo iniciatyva atsižvelgė į veiksnius, dėl kurių galėjo kilti teisėti lūkesčiai, ir nereikalavo susigrąžinti neteisėtos pagalbos. Be kita ko, jos nurodo Komisijos sprendimus dėl koordinavimo centrų (2002 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos sprendimas 2003/81/EB dėl valstybės pagalbos schemos, kurią Ispanijos Karalystė taiko „Biskajos koordinavimo centrams“ (OL L 31, 2003, p. 26), 2002 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimą 2003/512/EB dėl Vokietijos taikomos pagalbos schemos kontrolės ir koordinavimo centrams (OL L 177, 2003, p. 17), 2002 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimą 2003/438/EB dėl valstybės pagalbos schemos C 50/2001 (ex NN 47/2000) dėl Liuksemburgo įgyvendinamos valstybės pagalbos schemos finansavimo bendrovėms (OL L 153, 2003, p. 40) ir 2003 m. gegužės 13 d. Komisijos sprendimą 2004/76/EB dėl Prancūzijos įgyvendinamos valstybės pagalbos schemos štabams ir logistikos centrams (OL L 23, 2004, p. 1). Taip pat jos nurodo Sprendimą 2001/168. Jos tvirtina, kad iš šios praktikos matyti, jog akivaizdžiai pažeistas vienodo požiūrio principas.

289 Galiausiai ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 teigia, kad įpareigojimas susigrąžinti pagalbą turėjo būti taikomas tik investicijoms, kurios padarytos paskelbus sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą Oficialiajame leidinyje.

290 *Comunidad autónoma de la Rioja* palaikoma Komisija prašo šį kaltinimą atmesti.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl kaltinimo, kad pažeisti teisinio saugumo ir gero administravimo principai dėl pirminio patikrinimo trukmės

291 *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria*, į bylas T-227/01–T-229/01 įstojusios šalys, teigia, kad pirminio patikrinimo trukmė prieštarauja teisinio saugumo ir gero administravimo principams (žr. šio sprendimo 285 punktą).

292 Dėl šio kaltinimo priimtinumą primintina, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio ketvirtą pastraipą, taikomą Pirmosios instancijos teismui vadovaujantis minėto statuto 53 straipsniu, prašyme įstoti į bylą nurodomi paaškinimai gali būti pateikiami tik vienos iš šalių reikalavimams paremti. Be to, pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 3 dalį įstojantis į bylą asmuo pripažįsta ginčą byloje tokį, koks jis yra jo įstojimo į bylą metu. Nors šios nuostatos neprieštarauja tam, kad įstojęs į bylą asmuo pateiktų kitokius nei jo palaikoma šalis argumentus, tai įmanoma tik su sąlyga, kad jie nekeičia bylos dalyko ir kad įstojimu siekiama palaikyti šalies pateiktus reikalavimus (2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, 52 punktą).

293 Taigi Pirmosios instancijos teismas, norėdamas nuspręsti dėl įstojančios į bylą šalies nurodytų ieškinio pagrindų priimtinumą, turi patikrinti, ar jie susiję su bylos dalyku, kaip jis buvo apibrėžtas pagrindinių šalių.

- 294 Šiuo atveju reikia pripažinti, kad ieškovės kaltina dėl procedūros trukmės atsižvelgdamas į kaltinimą, susijusį su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu (žr. šio sprendimo 287 punktą). Taigi, nors įstojusių į bylą šalių pateiktas kaltinimas ir kitoks nei ieškovių, tačiau jis turi būti laikomas susijusiu su bylos dalyku, kaip jį apibrėžė ieškovės, ir jo nekeičiančiu. Taigi jis yra priimtinas.
- 295 Dėl esmės *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* nurodo vėlavimą pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 296 Pirmosios instancijos teismas primena, kad tuo metu, kai Komisija sužinojo apie nagrinėjamas mokestines nuostatas, ir iki 1999 m. balandžio 16 d., t. y., iki Reglamento Nr. 659/1999 įsigaliojimo datos, jai nebuvo nustatyti jokie konkretūs terminai. Vis dėlto esminis teisinio saugumo reikalavimas neleidžia jai neapibrėžtam terminui atidėti savo įgaliojimų įgyvendinimo (šio sprendimo 269 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją* 140 punktas ir 2006 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Atzeni ir kt.*, C-346/03 ir C-529/03, Rink. p. I-1875, 61 punktas).
- 297 Iš tikrųjų Komisija, turėdama išimtinę kompetenciją vertinti valstybės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, laikydamosi tinkamo Sutarties pagrindinių taisyklių valstybės pagalbos srityje taikymo principo, privalo atlikti kruopštų ir nešališką skundo, kuriame teigiama, kad pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, tyrimą. Iš to matyti, kad Komisija negali neapibrėžtam terminui atidėti išankstinio valstybės priemonių, sudarančių skundo pagrindą, tyrimo. Pagrįsta skundo tyrimo trukmė turi būti vertinama atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos bylos aplinkybes ir visų pirma į jos kontekstą, skirtingus procedūros etapus, kurių Komisija privalo laikytis, ir į bylos sudėtingumą (2006 m. gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Air One prieš Komisiją*, T-395/04, Rink. p. II-1343, 61 punktas).
- 298 Šiuo atveju iš ginčijamų sprendimų matyti, kad remdamasi informacija, surinkta vykstant procedūroms, kurios buvo pradėtos dėl valstybės pagalbos įmonėms *Demesa* ir *Ramondín*, dėl kurios buvo pateikti skundai atitinkamai 1996 m. birželio 11 d. ir

1997 m. spalio 2 d., Komisija sužinojo apie nagrinėjamuose teisės aktuose nustatytus mokesčių kreditus.

- 299 Be to, iš ginčijamų sprendimų matyti, kad 1999 m. rugpjūčio 17 d. laiškais Komisija informavo Ispanijos Karalystę apie savo sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl trijų nagrinjamų schemų.
- 300 Taigi šis laikotarpis, atitinkantis 38 mėnesius (nuo 1996 m. birželio mėn. iki 1999 m. rugpjūčio mėn.), truko nuo tada, kai Komisija sužinojo apie nagrinėjamas pagalbos schemas iki formalios tyrimo procedūros pradžios.
- 301 Tačiau visų pirma pažymėtina, kad dėl nagrinjamų mokesčių priemonių – kurių, jas iš dalies pakeitus, galiojimas pratęstas iki 1999 m. gruodžio 31 d., kiek tai susiję su *Álava* mokesčių kreditu – reikėjo, kad Komisija išsamiai išnagrinėtų Ispanijos teisės aktus bei sudėtingus faktinius ir teisės klausimus.
- 302 Antra, dėl konteksto, kuriame taikyti mokesčių kreditai, iki formalios tyrimo procedūros pradžios, 1999 m. rugpjūčio 17 d., Komisija, be kita ko, atliko skundų, pateiktų dėl *Demesa* ir *Ramondín* taikytų mokesčių lengvatų, tyrimą, po kurio ji priėmė sprendimus pradėti formalią tyrimo procedūrą, kiek tai susiję su *Demesa* – 1997 m. gruodžio 16 d., kiek tai susiję su *Ramondín* – 1999 m. balandžio 30 dieną. Po to ji priėmė Sprendimą 1999/718 (*Demesa*) ir Sprendimą 2000/795 (*Ramondín*).
- 303 Nors kalbėta apie individualią pagalbą, vis dėlto matyti, kad šiose bylose nagrinėjami mokesčių kreditai buvo skirti remiantis *Álava Norma Foral Nr. 22/1994* šeštąja

papildoma nuostata, nagrinėjama *Territorio Histórico de Álava* atveju (bylos T-227/01 ir T-265/01), ir nebuvo ginčyta, kad šios nuostatos analogiškos toms, kurios nagrinėjamos *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* atvejais (bylos T-228/01, T-229/01, T-266/01 ir T-270/01).

304 Trečia, reikia konstatuoti, kad procedūra užsitęsė, bent jau iš dalies, dėl Ispanijos valdžios institucijų veiksmų.

305 Iš tikrųjų iš bylos medžiagos dokumentų matyti, kad formaliai tyrimo procedūrai pradėti reikalingą informaciją Komisija turėjo tik 1999 m. birželio 2 dieną. Taigi, kiek tai susiję su *Territorio Histórico de Álava* taikomu mokesčių kreditu, Komisija informaciją gavo tik iš dviejų skundų, pateiktų dėl valstybės pagalbos įmonėms *Demesa* ir *Ramondín*. Be šalių minėto 1997 m. kovo 17 d. *Comunidad autónoma de la Rioja* ir Komisijos tarnybų susirinkimo, ginčijamuose sprendimuose taip pat nurodyta Komisijos gauta neoficiali informacija apie *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* taikomus mokesčių kreditus (žr. šio sprendimo 17 punktą).

306 Taigi 1999 m. kovo 15 d. Komisija Ispanijos valdžios institucijoms išsiuntė prašymą pateikti informaciją dėl šių schemų, apie kurias nepranešta. Pastarosios du kartus prašę pratęsti atsakymui pateikti nustatytą terminą.

307 Todėl atsižvelgiant į kontekstą ir aplinkybes, apie kuriuos priminta, 1999 m. rugpjūčio 17 d. pradėdama formalią tyrimo procedūrą savo veiksmiais Komisija nepažeidė bendrojo teisinio saugumo principo.

308 Galiausiai dėl argumentų, susijusių su tuo, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą, reikia konstatuoti, jog iš esmės jie glaudžiai susiję su argumentu, kad dėl

pirminio patikrinimo trukmės pažeistas teisinio saugumo principas, ir todėl atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, šiuos argumentus reikia atmesti.

309 Darytina išvada, kad kaltinimas dėl teisinio saugumo ir gero administravimo principų pažeidimo turi būti atmestas.

Dėl kaltinimo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu

310 Pirmiausia primintina, kad teisėtais lūkesčiais pagalbos teisėtumo atžvilgiu galima remtis tik jeigu ši pagalba buvo suteikta laikantis EB 88 straipsnyje numatytos procedūros (1990 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-5/89, Rink. p. I-3437, 14 punktas ir šio sprendimo 94 punkte minėto Sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją* 64 punktas).

311 Iš tikrųjų paprastai rūpestingas ūkio subjektas ir regiono valdžios institucija turi įsitikinti, jog šios procedūros buvo laikytasi (šio sprendimo 310 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 14 punktas ir 1997 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-169/95, Rink. p. I-135, 51 punktas; šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 236 punktas).

312 Be to, kadangi EB 88 straipsnyje nedaromas skirtumas tarp pagalbos schemų ir individualios pagalbos, šie principai taikytini ir pagalbos schemoms, atvirkščiai, nei tai teigia *Confesbask* (šio sprendimo 276 punktas).

- 313 Šiuo atveju aišku, kad ginčijamuose sprendimuose nurodyti mokesčių kreditai buvo įvesti iš anksto apie tai nepranešus, pažeidžiant EB 88 straipsnio 3 dalį.
- 314 Vis dėlto teismų praktikoje neatmetama galimybė, kad neteisėtos pagalbos, nes apie ją nebuvo pranešta, kaip ir šioje byloje nagrinėjamų schemų atveju, gavėjai gali remtis išimtinėmis aplinkybėmis, kurios teisėtai galėjo pagrįsti jų lūkesčius, jog ši pagalba yra teisėta, prieštaraudami jos grąžinimui (1993 m. birželio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-183/91, Rink. p. I-3131, 18 punktas; šiuo klausimu žr. šio sprendimo 45 punkte minėto Sprendimo *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* 51 punktą; šiuo klausimu žr. 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BFM ir EFIM prieš Komisiją*, T-126/96 ir T-127/96, Rink. p. II-3437, 69 ir 70 punktus; šio sprendimo 148 punkte minėto Sprendimo *CETM prieš Komisiją* 122 punktą ir šio sprendimo 245 punkte minėto Sprendimo *Regione autónoma Friuli-Venezia Giulia prieš Komisiją* 107 punktą).
- 315 Darant prielaidą, kad ieškovės bylose T-227/01–T-229/01, kurios yra ne ūkio subjektai, o nagrinėjamos pagalbos schemas nustatę teritorinės valdžios subjektai, turi teisę remtis teisėtais lūkesčiais (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 94 punkte minėto Sprendimo *Regione autónoma della Sardegna prieš Komisiją* 66 punktą), atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti, ar pateikti argumentai susiję su išimtinėmis aplinkybėmis, galinčiomis pagrįsti teisėtus lūkesčius, kad nagrinėjamos pagalbos schemas yra teisėtos.
- 316 Ieškovės ir jų pusėje į bylas įstojusios šalys tvirtina, kad Komisijos elgesys yra išimtinė aplinkybė, galinti pagrįsti jų teisėtus lūkesčius dėl nagrinėjamų schemų teisėtumo, atsižvelgiant į, pirma, Komisijos sprendimą 93/337 dėl 1988 m. mokesčių kreditų, antra, į jos elgesį 1993 m. schemų atžvilgiu, trečia, nepagrįstą procedūros trukmę ir, ketvirta, tam tikrų nuorodų nebuvimą sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą.

— Dėl argumento, susijusio su Sprendimu 93/337

- 317 *Confebask* teigia, kad 1988 m. mokesčių kreditai labai panašūs į tuos, kurie nagrinėjami šioje byloje, ir kad Komisija jų nepripažino su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba ir todėl atsirado teisėtų lūkesčių, kad ginčijami mokesčių kreditai yra teisėti. Ji remiasi Sprendimu 93/337 ir 1995 m. vasario 3 d. Komisijos laišku, kuriuo Komisija patvirtino, kad Ispanijos valdžios institucijos įvykdė Sprendimo 93/337 1 straipsnio 2 dalį, įpareigojančią pakeisti mokesčių sistemą, kad būtų pašalinti iškraipymai atsižvelgiant į EB 43 straipsnį.
- 318 Tačiau kiek tai susiję su Sprendimu 93/337, Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad *Confebask* klaidingai suprato minėtą sprendimą, kaip tai jau buvo pirmiau nustatyta (žr. šio sprendimo 241 punktą). Iš tikrųjų šiame sprendime Komisija nagrinėjamą pagalbą pripažino nesuderinama su bendrąja rinka ne tik dėl to, kad ji prieštaravo EB 43 straipsniui, bet ir dėl to, kad nebuvo laikytasi tam tikrų pagalbos taisyklių, kaip antai regioninės pagalbos, sektorinės pagalbos, pagalbos MVĮ teikimo ir pagalbos kaupimo taisyklių (Sprendimo 93/337 V punktas).
- 319 Dėl 1995 m. vasario 3 d. laiško šio sprendimo 241 punkte jau nustatyta, kad Komisija jame tik konstatavo faktą, jog ginčijama mokesčių schema nebepažeidžia EB 43 straipsnio, tačiau nepateikė nuomonės, ar ginčijama schema suderinama su įvairiomis Sprendime 93/337 minėtomis pagalbos taisyklėmis (šio sprendimo 45 punkte minėto Sprendimo *Demesa* ir *Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją* 48 punktas, patvirtinantis šio sprendimo 43 punkte minėto Sprendimo *Demesa* 237 punktą).
- 320 Be to, *Confebask* teigia, jog nuomonė, kurios laikytasi šio sprendimo 45 punkte minėtame Sprendime *Demesa* ir *Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją*, šiuo atveju netrukdytų panaikinti įpareigojimo susigrąžinti pagalbą, jei ieškovės šioje byloje remtūsi teisėtų lūkesčių apsaugos principu ne tik prieštaraudamos dėl pagalbos susigrąžinimo, bet ir ginčydamas joms suteikto mokesčių kredito pripažinimą valstybės

pagalba. Taigi reikia konstatuoti, jog toks argumentas nepaneigia išvados, kad Komisija nenusprendė, jog 1988 m. mokesčių kreditai suderinami su taisyklėmis valstybės pagalbos srityje.

321 Todėl netgi darant prielaidą, kad ginčijami mokesčių kreditai gali būti laikomi analogiškais 1988 m. mokesčių kreditams, Sprendimas 93/337 negali būti laikomas išimtinė aplinkybė, pagrindžiančia tam tikrus lūkesčius dėl šioje byloje nagrinėjamų mokesčių kreditų teisėtumo.

322 Savo ruožtu *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* bei *Comunidad autónoma del País Vasco* pabrėžia, jog Sprendime 93/337 Komisija nepateikė jokių prieštaravimų, susijusių su tuo, kad mokesčio kredito taikymas buvo siejamas su minimaliomis investicijomis. Todėl ginčijamuose sprendimuose nusprendusi, kad minimalios 2,5 milijardo ESP investicijos sąlyga mokesčių kreditui suteikia selektyvų pobūdį ir taip pakeitusi selektyvaus pobūdžio vertinimo kriterijus, Komisija pažeidė teisėtus lūkesčius, kurie atsirado dėl Sprendimo 93/337.

323 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad Sprendime 93/337 nurodytos mokesstinės priemonės skiriasi nuo tų, kurios minėtos ginčijamuose sprendimuose. Iš tikrųjų Sprendimas 93/337 susijęs su fiskaline pagalba, nustatyta pagal *Álava Norma Foral Nr. 28/1988*, *Vizcaya Norma Foral Nr. 8/1988* ir *Guipúzcoa Norma Foral Nr. 6/1988*.

324 Nors 1988 m. nuostatomis, be kita ko, Ispanijos Baskų krašte nustatomas mokesčio kreditas, tai, kad Sprendime 93/337 1988 m. mokesčių kreditų selektyvų pobūdį Komisija grindė išvada, jog jie taikomi tik tam tikroms įmonėms ir netaikomi tam tikrai veiklai (Sprendimo 93/337 III punktas), nereiškia, kad minėtų priemonių selektyvaus pobūdžio Komisija negalėjo nustatyti remdamasi kitu kriterijumi (šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją* 99 punktas).

325 *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* pateiktas argumentas, susijęs su gero administravimo principo pažeidimu, šios išvados nepaneigia, nes nagrinėjamos priemonės selektyviam pobūdžiui apibūdinti gali pakakti ir vieno elemento (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 167 punkte minėto 2004 m. birželio 15 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 120 ir 121 punktus). Taigi šiuo atžvilgiu Komisija neturi atlikti išsamaus tyrimo.

326 Iš to darytina išvada, kad Sprendimas 93/337, kuriame, be to, nuspręsta, kad 1988 m. mokesčių kreditai nesuderinami su bendrąja rinka, negali būti laikomas išimtine aplinkybe, pagrindžiančia tam tikrus teisėtus lūkesčius dėl šioje byloje nagrinėjamų mokesčių kreditų teisėtumo.

— Dėl argumento, susijusio su 1993 m. schemomis ir Komisijos požiūriu į jas

327 Ieškovės ir jų pusėje į bylas T-227/01–T-229/01 įstojusios šalys remiasi 1993 m. schemomis ir tuo, kad Komisijos požiūris į jas lėmė teisėtus lūkesčius, jog nagrinėjami mokesčių kreditai yra teisėti. Jų teigimu, 1993 m. *Normas Forales* kartu numatyti atleidimas nuo mokesčių ir 25 % mokesčių kreditas.

328 Pirma, dėl atleidimo nuo pelno mokesčio, nustatyto pagal *Norma Foral* Nr. 18/1993, *Norma Foral* Nr. 5/1993 ir *Norma Foral* Nr. 11/1993 14 straipsnį, dėl kurio pateikti ieškiniai bylose T-32/01 ir T-86/02–T-88/02, jis negali būti laikomas analogišku šioje byloje nagrinėjamiems mokesčių kreditams. Iš tikrųjų fiskalinė technika ir privalumų apimtis skiriasi. Šioje byloje nagrinėjami galutinei mokėtino mokesčio sumai taikytini mokesčių kreditai sudaro 45 % reikalavimus atitinkančių investicijų, o pagal 1993 m. mokesčių schemas buvo numatytas naujai įsteigtų įmonių atleidimas nuo pelno mokesčio dešimt metų. Taip pat skiriasi taikymo sąlygos, nes pagal nagrinėjamas *Normas Forales* mokesčių kreditus numatyta taikyti įmonėms, kurių investicijos viršija 2,5 milijardo ESP, o 1993 m. schemomis galėjo pasinaudoti naujai įsteigtos įmonės, kurios veiklą pradėjo turėdamos mažiausiai 20 milijonų ESP apmokėto kapitalo, per nustatytą terminą investavo 80 milijonų ESP ir sukūrė ne mažiau kaip 10 darbo vietų.

Skiriasi ir abiejų mokesčių lengvatų taikymo sritis. Iš tikrųjų mokesčių kreditai susiję su apibrėžtais mokestiniais metais, nors jų taikymas ir pratęstas keletą kartų. Tačiau 1993 m. atleidimo nuo mokesčių schemos taikomos tik nuo jas nustatančių *Normas Forales* įsigaliojimo datos iki 1994 m. gruodžio 31 d. veiklą pradedančioms įmonėms.

329 Todėl, kad ir koks būtų buvęs Komisijos elgesys 1993 m. atleidimo nuo mokesčių atžvilgiu, tai neturi jokių pasekmių ginčijamų mokesčių kreditų teisėtumui.

330 Be to, bet kuriuo atveju, kaip Pirmosios instancijos teismas tai pažymėjo sprendime dėl 1993 m. atleidimo nuo mokesčių schemų, nei ieškovių ir jų pusėje į bylą įstojusių šalių nurodytos faktinės aplinkybės, nei turinio elementai, susiję su Komisijos požiūriu į 1993 m. atleidimą nuo mokesčių, pakartoti šioje byloje, neįrodo, kad šis Komisijos požiūris yra išimtinė aplinkybė, galėjusi pagrįsti jų teisėtus lūkesčius dėl šiose bylose nagrinėjamo atleidimo nuo mokesčių teisėtumo (2009 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją*, T-30/01–T-32/01 ir T-86/02–T-88/02, Rink. p. II-2919, 278–317 punktai).

331 Todėl Komisijos požiūris į 1993 m. atleidimo nuo mokesčių schemas nėra išimtinė aplinkybė, pagrindžianti tam tikrus teisėtus lūkesčius dėl šioje byloje nagrinėjamų mokesčių kreditų teisėtumo.

332 Antra, dėl ieškovių bylose T-227/01–T-229/01 nurodyto 25 % mokesčių kredito, netgi darant prielaidą, kad jis gali būti laikomas panašiu į šioje byloje nagrinėjamus 45 %

mokesčių kreditus, ieškovės niekaip nepagrindė argumento, kad Komisijos atlikta procedūra ir jos požiūris į 1993 m. atleidimo nuo mokesčių priemones yra susiję ir su 25 % mokesčių kreditu.

333 Iš to darytina išvada, kad argumentui dėl 1993 m. schemų ir Komisijos požiūrio į jas negali būti pritarta.

— Dėl argumento, susijusio su procedūros trukme

334 *Confebask*, ieškovė bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, nurodo, kad pažeistas teisėtų lūkesčių apsaugos principas dėl „nepateisinamai ilgos procedūros trukmės“. Ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 nurodo to paties principo pažeidimą dėl formalios tyrimo procedūros trukmės.

335 Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 13 straipsnio 2 dalį esant galimai neteisėtai pagalbai Komisija neprivalo laikytis pagalbai, apie kurią pranešta, taikytinų terminų.

336 Kontrolės valstybės pagalbos srityje procedūros trukmės pagrįstumas, nesvarbu, ar kalbama apie išankstinio tyrimo etapą, ar apie formalią tyrimo procedūrą, yra vertinamas atsižvelgiant į kiekvienos bylos aplinkybes, be kita ko, į jos kontekstą, skirtingus Komisijos atliktus procedūros etapus, šalių elgesį per procedūrą, bylos sudėtingumą bei svarbą suinteresuotoms šalims (šio sprendimo 167 punkte minėto 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 53 punktą; dėl išankstinio

tyrimo procedūros – šio sprendimo 115 punkte minėto Sprendimo *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid ir Federación Catalana de Estaciones de Servicio prieš Komisiją* 122 punktą; dėl formalios tyrimo procedūros žr. 2003 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione Siciliana prieš Komisiją*, T-190/00, Rink. p II-5015, 136 ir 139 punktus).

337 Šiuo atveju 38 mėnesius trukęs išankstinis tyrimas (žr. šio sprendimo 300 punktą) baigėsi 1999 m. rugpjūčio 17 d. pradėta formalus tyrimo procedūra (žr. šio sprendimo 22 punktą). Po to, 2001 m. liepos 11 d., Komisija priėmė ginčijamus sprendimus. Taigi formali tyrimo procedūra truko 23 mėnesius, o visa procedūra – iš viso 5 metus ir vieną mėnesį.

338 Iš kaltinimo, susijusio su teisinio saugumo principo pažeidimu (žr. šio sprendimo 301–307 punktus), analizės matyti, kad atsižvelgiant į bylos aplinkybes išankstinio tyrimo procedūros trukmė yra pagrįsta.

339 Dėl formalios tyrimo procedūros iš bylos medžiagos dokumentų matyti, kad gavusi 1999 m. rugpjūčio 17 d. Komisijos laišką, kuriuo Ispanijos Karalystė informuota apie formalių tyrimo procedūrų pradžią, pastaroji pateikė pastabas, kurios Komisijoje buvo užregistruotos 1999 m. lapkričio 12 dieną. Savo pastabose Ispanijos valdžios institucijos manė, kad nėra reikalo atsakyti į pradedant formalią tyrimo procedūrą Komisijos pateiktus prašymus, susijusius su sprendimais suteikti nagrinėjamus mokesčių kreditus (Sprendimo 2002/820 43 punktas, Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 39 punktas; žr. šio sprendimo 24 punktą).

340 Be to, kitos institucijos pateikė savo pastabas dėl Alavos – 2000 m. kovo mėn. ir balandžio mėn., dėl Biskajos ir Gipuskoa – 2000 m. sausio mėnesį. Šias pastabas Komisija perdavė Ispanijos valdžios institucijoms 2000 m. kovo mėn., kiek tai susiję su Biskajos ir Gipuskoa mokesčių kreditais, ir 2000 m. gegužės mėn., kiek tai susiję su Alavos mokesčių kreditais. Ispanijos valdžios institucijos dėl šių pastabų nepateikė jokių atsakymų, nors pateikė prašymą pratęsti šiam tikslui skirtą terminą (Sprendimo 2002/820 52 punktas, Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 60 punktas; žr. šio sprendimo 26 punktą).

- 341 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad Ispanijos valdžios institucijos savo elgesiu bent jau iš dalies prisidėjo prie to, kad tyrimo procedūra užtruktų ilgiau.
- 342 Atsižvelgiant į šias aplinkybes ir į kontekstą, nagrinėjamų priemonių sudėtingumą bei bylos svarbą, negalima manyti, kad visos tyrimo procedūros trukmė nepagrįsta.
- 343 Ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 remiasi šio sprendimo 287 punkte minėtu Sprendimu *RSV prieš Komisiją*, pagal kurį Komisijos delsimas nuspręsti, kad pagalba neteisėta ir kad valstybė narė ją turi panaikinti bei susigrąžinti, tam tikromis aplinkybėmis gali pagrįsti minėtos pagalbos gavėjų teisėtus lūkesčius taip, kad kliudytų Komisijai nurodyti valstybei narei minėtą pagalbą susigrąžinti. Šio sprendimo 287 punkte minėtame Sprendime *RSV prieš Komisiją* Teisingumo Teismas nusprendė, kad per 26 mėnesių laikotarpį, kurio Komisijai prireikė sprendimui šioje byloje priimti, ieškovė galėjo įgyti teisėtų lūkesčių, kurie institucijoms kliudytų nurodyti atitinkamoms nacionalinės valdžios institucijoms susigrąžinti nagrinėjamą pagalbą.
- 344 Vis dėlto aplinkybės byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, buvo išimtinės ir visiškai nepanašios į nagrinėjamas šioje byloje. Iš tikrųjų apie nagrinėjamą pagalbą Komisijai buvo pranešta pagal formalią procedūrą, nors ir po to, kai ji buvo suteikta gavėjui. Ji buvo susijusi su papildomomis išlaidomis dėl sandorio, kuriam jau buvo suteikta Komisijos patvirtinta pagalba. Norint įvertinti jos suderinamumą su bendrąja rinka, nereikėjo atlikti išsamaus tyrimo. Iš to Teisingumo Teismas daro išvadą, kad šiomis aplinkybėmis ieškovė galėjo pagrįstai manyti, kad Komisija dėl pagalbos neprieštaravo (šio sprendimo 287 punkte minėto Sprendimo *RSV prieš Komisiją* 14–16 punktai).
- 345 Dėl tokių aplinkybių šis atvejis iš esmės skiriasi nuo nagrinėjamų ieškinių. Iš tikrųjų nagrinėjami mokesčių kreditai nesusiję su konkrečiu sektoriumi ir, juo labiau, patvirtintą pagalbą gaunančiu konkrečiu sektoriumi. Apie juos nebuvo pranešta ir jie

nepatenka į ankstesnę Komisijos patvirtintą pagalbos schemą, kurios galiojimas pratęstas. Atvirkščiai, dėl jų Komisija priėmė sprendimus, kurie buvo nagrinėti bylose, kuriose priimti šio sprendimo 43 punkte minėti sprendimai *Demesa* ir *Ramondín* (priimti anksčiau, nei buvo pradėtos formalios tyrimo procedūros (žr. šio sprendimo 43 punktą), nepaliekantys jokių abejonių dėl to, kad buvo ginčytas jų suderinamumas su bendrąja rinka.

346 Todėl konkrečios aplinkybės byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 287 punkte minėtas Sprendimas *RSV prieš Komisiją*, apie kurias buvo priminta, visiškai skiriasi nuo nagrinėjamųjų šioje byloje. Taigi šiuo atveju ieškovės ir jų pusėje į bylą įstojusios šalys negali pagrįstai remtis šiuo sprendimu.

347 Todėl darytina išvada, kad, atsižvelgiant į aplinkybes šioje byloje, visos procedūros trukmė nėra nepagrįsta ir nėra išimtinė aplinkybė, galinti pagrįsti teisėtus lūkesčius dėl pagalbos teisėtumo.

— Dėl argumento, susijusio su tuo, kad ginčijamuose sprendimuose pradėti formalias tyrimo procedūras nenurodytas įpareigojimas sustabdyti ginčijamų nuostatų mokesčių srityje taikymą ir rizika, kad ją reikės susigrąžinti

348 Ieškovės bylose T-227/01–T-229/01 tvirtina, kad turėjo teisėtų lūkesčių dėl ginčijamų pagalbos schemų teisėtumo dėl to, kad sprendimuose pradėti formalią tyrimo procedūrą nebuvo nurodytas įpareigojimas sustabdyti ginčijamų nuostatų taikymą.

349 Tačiau iš sprendimų pradėti formalią tyrimo procedūrą, beje, dėl kurių buvo pareikštas ieškinys, kurį Pirmosios instancijos teismas atmetė (šio sprendimo 22 punkte minėtas

Sprendimas *Diputación Foral de Guipúzcoa ir kt. prieš Komisiją*), matyti, kad Komisija nusprendė, jog nagrinėjami mokesčių kreditai yra nauja pagalba, kurią galima laikyti neteisėta. Toks kvalifikavimas reiškia, kad buvo pažeista pagal EB 88 straipsnio 3 dalies paskutinį sakinį kylanti pareiga sustabdyti naujos pagalbos teikimą. Todėl tai, kad sprendimuose pradėti formalią procedūrą pareiga sustabdyti nagrinėjamų priemonių įgyvendinimą nebuvo aiškiai nurodyta, nėra išimtinė aplinkybė, galinti pagrįsti kokius nors teisėtus lūkesčius dėl nagrinėjamų priemonių teisėtumo.

350 Be to, ieškovės remiasi tuo, kad sprendimuose pradėti formalią tyrimo procedūrą nenurodyta rizika, kad gali reikėti sugrąžinti dėl mokesčių kreditų gautą naudą.

351 Taigi Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad Oficialiajame leidinyje paskelbtame kvietime pateikti pastabas (žr. šio sprendimo 25 punktą) apibendrinant sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą primenama, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnį neteisėta pagalba susigrąžinama iš jos gavėjo. Be to, bet kuriuo atveju iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad neteisėtos pagalbos panaikinimas nurodant ją išieškoti yra logiška jos pripažinimo neteisėta pasekmė (šio sprendimo 198 punkte minėto 1990 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 66 punktą ir 2005 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unicredito Italiano, C-148/04*, Rink. p. I-11137, 113 punktą).

352 Todėl tai, kad aiškiai nenurodyta susigrąžinimo rizika, nėra išimtinė aplinkybė, pagrindžianti teisėtus lūkesčius dėl nagrinėjamos priemonės teisėtumo.

353 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad ieškovės ir jų pusėje į bylą įstojusios šalys neįrodė, jog egzistuoja išimtinių aplinkybių, galinčių būti kliūtimi susigrąžinti nagrinėjamą pagalbą.

Dėl kaltinimo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu

354 *Cámaras Oficiales de Comercio e Industria* tvirtina, kad labai panašiose bylose Komisija savo iniciatyva atsižvelgė į veiksnius, dėl kurių gali kilti teisėtų lūkesčių, ir nereikalavo sugrąžinti pagalbos. Jos remiasi vienodo požiūrio principo pažeidimu.

355 Reikia konstatuoti, kad šio kaltinimo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu, ieškovės nenurodė ir jis nesusijęs su ieškovių apibrėžtu ginčo dalyku. Todėl jis turi būti pripažintas nepriimtiniu atsižvelgiant į šio sprendimo 292 punkte primintą teismo praktiką.

356 Bet kuriuo atveju, netgi jeigu jis būtų priimtinas, šis kaltinimas yra nepagrįstas.

357 Vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo užtikrinimas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jeigu toks vertinimas nėra objektyviai pateisinamas (žr. 2006 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04*, Rink. p. I-10211, 72 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

358 Tačiau į bylą įstojusios šalys neįrodė, kad su nagrinėjamomis pagalbos schemomis susijusi situacija panaši į nagrinėjamąją jų minėtuose sprendimuose, kuriuose Komisija nusprendė nenurodyti sugrąžinti pagalbos.

359 Iš tikrųjų šiuose sprendimuose Komisija nurodė, kad sprendimas nesusigrąžinti pagalbos pateisinamas aplinkybėmis, kurios sukėlė teisėtus lūkesčius dėl nagrinėjamų schemų teisėtumo ir į tai ji atsižvelgė. Komisija, be kita ko, atsižvelgė į aplinkybę, kad

pagalbos nebuvimas aiškiai konstatuotas kituose sprendimuose, susijusiuose su priemonėmis, analogiškais šiuose sprendimuose nagrinėjamosioms schemoms, taip pateisinant sprendimą nesusigrąžinti (Sprendimai 2003/81, 2004/76, 2003/438 ir 2003/512, žr. šio sprendimo 288 punktą). Taip pat tam tikrais atvejais ji atsižvelgė į tai, kad nuo atitinkamos valstybės narės visiškai nepriklausė nagrinėjamos procedūros trukmė (Sprendimas 2001/168, žr. šio sprendimo 288 punktą) arba į tai, kad vienintelis nagrinėjamos pagalbos gavėjas negavo ginčijamos naudos, ir todėl nereikėjo pagalbos susigrąžinti (Sprendimas 2003/81, žr. šio sprendimo 288 punktą).

360 Taip nėra ginčijamuose sprendimuose, kuriuose Komisija pabrėžė, jog, atvirkščiai, nebuvo įvykdytos sąlygos, reikalingos tam, kad būtų galima remtis teisėtų lūkesčių apsauga (Sprendimo 2002/820 74 ir 75 punktai, Sprendimo 2003/27 ir Sprendimo 2002/894 81 ir 82 punktai). Taigi į bylą įstojusių šalių nurodyti Komisijos sprendimai susiję su skirtingomis priemonėmis ir situacijomis, nei tos, kurios nagrinėjamos šioje byloje.

361 Todėl kaltinimui, kad, ginčijamuose sprendimuose nurodžius susigrąžinti nagrinėjamą pagalbą, buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, negalima pritarti.

362 Todėl šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepriimtina ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą.

363 Galiausiai ieškovės byloje T-227/01–T-229/01 tvirtina, kad įpareigojimas grąžinti neteisėtą pagalbą turėjo būti taikomas tik investicijoms, padarytoms sprendimus pradėti formalias tyrimo procedūras paskelbus Oficialiajame leidinyje.

- 364 Kadangi šis teisėtų lūkesčių apsaugos principo atžvilgiu pateiktas argumentas susijęs su susigrąžinimo proporcingumu, jis bus analizuojamas nagrinėjant ieškinio pagrindą dėl ginčijamų sprendimų proporcingumo (žr. šio sprendimo 366 punktą ir tolimesnius punktus).
- 365 Reikia padaryti išvadą, kad visas ieškinio pagrindas dėl procedūros pažeidimo, teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų pažeidimo turi būti atmestas.

F — Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu (bylos T-227/01–T-229/01)

1. Šalių argumentai

- 366 Ieškovės byloje T-227/01–T-229/01 teigia, kad įpareigojimas susigrąžinti neproporcingas. Jos tvirtina, kad sugrąžinimas neturėjo būti taikomas įmonėms, kurios gamina tik vietos rinkai ir toms, kurios veikia konkurencijai neatvertame sektoriuje. Ginčijamuose sprendimuose įpareigojimas susigrąžinti turėjo būti taikomas tik tam, kas viršija Ispanijos Baskų krašte patvirtintos regioninės pagalbos maksimalias ribas.
- 367 Be to, jos tvirtina, kad įpareigojimas grąžinti neteisėtą pagalbą turėjo būti taikomas tik investicijoms, padarytoms paskelbus sprendimus pradėti formalią tyrimo procedūrą Oficialiajame leidinyje.

- 368 Be to, ne tokios griežtos priemonės kaip pagalbos susigrąžinimas būtų leidusios atkurti ankstesnę padėtį. Todėl Komisija negali įpareigoti susigrąžinti pagalbą, jei valstybė narė šią galimybę laiko griežtesne nei kita priemonė. Anot ieškovių, Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalis, kurioje numatytas su bendrąja rinka nesuderinamos pagalbos susigrąžinimas, susijusi su subsidijomis ir negali būti savaimė taikoma pagalbai, kurią sudaro selektyvios mokesčių priemonės.
- 369 Galiausiai tam, kad valstybė narė galėtų pasirinkti tinkamiausią būdą, Komisija turėjo apytiksliai nurodyti minimalią investicijų ribą, kad būtų išvengta *Normas Forales* pripažinimo valstybės pagalba.
- 370 Todėl ginčijamų sprendimų 3 straipsnis turi būti panaikintas.
- 371 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 372 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką neteisėtai suteiktos pagalbos panaikinimas ją susigrąžinant yra logiška jos pripažinimo neteisėta pasekmė. Todėl neteisėtai suteiktos valstybės pagalbos susigrąžinimas siekiant atkurti pirminę padėtį iš esmės nelaikytinas neproporcinga priemone atsižvelgiant į Sutarties nuostatų tikslus valstybės pagalbos srityje (šio sprendimo 311 punkte minėto 1997 m. sausio 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 47 punktą ir šio sprendimo 111 punkte minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-298/00 P, 75 punktą).

- 373 Gražinimo atveju gavėjas praranda rinkoje gautą naudą, palyginti su savo konkurentais, ir atkuria iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis (1995 m. balandžio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-350/93, Rink. p. I-699, 22 punktas). Paprastai iš šios gražinimo funkcijos, išskyrus išimtinės aplinkybes, taip pat matyti, kad Komisija nepažeidžia Teisingumo Teismo praktikoje jai pripažintos diskrecijos nurodydama valstybei narei susigražinti kaip neteisėtą pagalbą skirtas sumas, nes ji tik atkuria pirminę padėtį (šio sprendimo 142 punkte minėto 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 66 punktas ir 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 99 punktas).
- 374 Žinoma, pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Bendrijos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nustatytiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis tarp keleto tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią (1984 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Denkavit Nederland*, 15/83, Rink. p. 2171, 25 punktas ir 1989 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Schröder HS Kraftfutter*, 265/87, Rink. p. 2237, 21 punktas).
- 375 Vis dėlto neteisėtos pagalbos susigražinimas, kai juo siekiama atkurti pirminę padėtį, iš esmės neturi būti laikomas neproporcinga priemone Sutarties nuostatų valstybės pagalbos srityje tikslų atžvilgiu. Tokia priemonė, net jei ji įgyvendinama praėjus daug laiko po nagrinėjamos pagalbos suteikimo, nėra Bendrijos teisėje nenumatyta sankcija (šio sprendimo 148 punkte minėto Sprendimo *CETM prieš Komisiją* 164 punktas).
- 376 Atsižvelgiant į šiuos principus jokie šioje byloje ieškovių pateikti argumentai neįrodo, kad įpareigojimas susigražinti pagalbą neproporcingas Sutarties tikslų atžvilgiu.
- 377 Pirmiausia, kadangi Ispanijos valdžios institucijos nusprendė, jog nėra reikalo atsakyti į Komisijos prašymus, pateiktus pradedant formalias tyrimo procedūras dėl nagrinėjamų

mokesčių kreditų suteikimo (žr. šio sprendimo 24 punktą), negalima kaltinti Komisijos tuo, kad ji nenusprendė įpareigojimo susigrąžinti pagalbą netaikyti tam tikroms įmonėms ar tam tikriems sektoriams.

- 378 Taip pat ieškovių tvirtinimas, kad ginčijamuose sprendimuose įpareigojimas grąžinti mokesčių kreditus turėjo būti taikomas tik tiems kreditams, kurie susiję su investicijomis, padarytomis paskelbus sprendimus pradėti formalias tyrimo procedūras, t. y. po 1999 m. gruodžio 4 d. Biskajoje ir Gipuskoa, o Alavoje – po 2000 m. kovo 11 d., visiškai nepagrįstas, nes nagrinėjama pagalba yra neteisėta *ab initio*, ir jokios išimtinės aplinkybės, leidžiančios išvengti pagalbos susigrąžinimo, šioje byloje nebuvo nustatyta (žr. šio sprendimo 353 punktą).
- 379 Dėl tarpsektorinės pagalbos schemų ir atsižvelgiant į tai, jog per administracinę procedūrą nebuvo pateikta tikslesnės informacijos, ginčijami sprendimai negali būti laikomi neproporcingais dėl to, kad juose įpareigojimas susigrąžinti nagrinėjamą pagalbą nebuvo išsamiau apibrėžtas. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad nagrinėjamuose sprendimuose, kurių rezoliucinės dalys prireikus turi būti aiškinamos atsižvelgiant į motyvus, dėl kurių jie buvo priimti (1997 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *TWD prieš Komisiją*, C-355/95 P, Rink. p. I-2549, 21 punktas), aiškiai nurodyta „kad individuali pagalba gali būti pripažinta visiškai ar iš dalies suderinama su bendrąja rinka remiantis jai būdingais požymiais vėlesniu Komisijos sprendimu ar taikant išimties reglamentus“.
- 380 Be to, atvirksčiai nei tvirtina ieškovės, Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnyje nedaromas skirtumas pagal tai, ar nagrinėjama priemonė yra subsidija, ar mokesčių lengvata, o teismo praktikoje taikomos tos pačios taisyklės, įskaitant mokesčių lengvatų susigrąžinimo klausimus (šio sprendimo 351 punkte minėto Sprendimo *Unicredito Italiano* 113 punktas). Taigi neteisėtos pagalbos susigrąžinimas grąžinant nagrinėjamas sumas šiuo atveju yra tinkamiausia priemonė ginčijamų mokesčių kreditų sukeltam konkurencijos iškraipymo poveikiui neutralizuoti ir prieš tai buvusiai konkurencinei padėčiai atkurti.

381 Galiausiai ginčijamuose sprendimuose Komisija neturėjo nustatyti minimalios investicijų ribos, kuri šiuo atveju būtų leidusi išvengti pripažinimo valstybės pagalba. Toks klausimas veikiausiai susijęs su Ispanijos valdžios institucijų ir Komisijos dialogu pranešant apie nagrinėjamas schemas, o tai turėjo būti padaryta prieš jas įgyvendinant.

382 Taigi ieškinio pagrindas dėl proporcingumo principo pažeidimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

383 Todėl visus ieškinius reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

384 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

I — Bylos T-227/01–T-229/01

385 Kadangi ieškovės, t. y. *Territorio Histórico de Álava*, *Territorio Histórico de Vizcaya* ir *Territorio Histórico de Guipúzcoa* bei *Comunidad autónoma del País Vasco*, pralaimėjo bylas T-227/01–T-229/01, jos turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas bei Komisijos ir *Comunidad autónoma de La Rioja* patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

³⁸⁶ *Confebask, Cámaras Oficiales de Comercio e Industria*, įstojusios į bylą šalys, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

II — *Bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01*

³⁸⁷ Kadangi *Confebask* pralaimėjo bylas T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas bei Komisijos ir *Comunidad autónoma de La Rioja* patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Sujungti bylas T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 galutiniam sprendimui priimti.**
- 2. Atmesti ieškinius.**

3. Bylose T-227/01–T-229/01:

- *Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa ir Comunidad autónoma del País Vasco - Gobierno Vasco* padengia savo bylinėjimosi išlaidas bei Komisijos ir *Comunidad autónoma de La Rioja* patirtas bylinėjimosi išlaidas,

- *Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya ir Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

4. Bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 Confebask padengia savo bei Komisijos ir *Comunidad autónoma de La Rioja* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Paskelbta 2009 m. rugsėjo 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 3047
I — Bendrijos teisės aktai	II - 3047
II — Nacionalinės teisės aktai	II - 3053
A — Territorio Histórico de Álava <i>mokesčių teisės aktuose nustatytas mokesčio kreditas</i>	II - 3053
B — Territorio Histórico de Vizcaya ir Territorio Histórico de Guipúzcoa <i>teisės aktuose nustatyti mokesčių kreditai</i>	II - 3056
Faktinės bylų aplinkybės	II - 3057
Ginčijami sprendimai	II - 3059
Procesas	II - 3063
Šalių reikalavimai	II - 3068
I — Bylose T-227/01–T-229/01	II - 3068
II — Bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01	II - 3070
Dėl teisės	II - 3071
I — Dėl ieškinių priimtimumo	II - 3071
A — Dėl ieškinių priimtimumo bylose T-227/01–T-229/01	II - 3071
1. Ieškinių dėl panaikinimo bylose T-227/01–T-229/01 priimtimumas	II - 3072
a) Šalių argumentai	II - 3072
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3072
2. Dėl <i>Confebask</i> teisės įstoti į bylas T-227/01–T-229/01 pripažinimo	II - 3073
a) Dėl <i>Confebask</i> prašymo įstoti į bylą priimtimumo	II - 3073
b) Dėl <i>Confebask</i> įstojimo į bylą paaiškinimo priimtimumo	II - 3076
	II - 3151

Šalių argumentai	II - 3076
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3077
B — Dėl <i>Confèbask</i> teisės pareikšti ieškinį dėl panaikinimo bylose T-265/01, T-266/01 ir T-270/01 pripažinimo	II - 3080
1. Šalių argumentai	II - 3080
2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3081
II — Dėl ieškinių pagrįstumo	II - 3084
A — Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su valstybės pagalbos nebuvimu EB 87 straipsnio prasme (bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)	II - 3084
1. Dėl pirmos dalies, susijusios su mokestinių pajamų nesumažėjimu	II - 3085
a) Šalių argumentai	II - 3085
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3085
2. Dėl antros dalies, susijusios su konkurencijos iškraipymo ir poveikio prekybai Bendrijoje nebuvimu bei motyvavimo stoka	II - 3087
a) Šalių argumentai	II - 3087
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3088
3. Dėl trečios dalies, susijusios su mokestinių priemonių bendru pobūdžiu	II - 3092
a) Šalių argumentai	II - 3092
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3094
4. Dėl ketvirtos dalies, susijusios su mokestinių priemonių pateisinimu mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendra struktūra	II - 3098
a) Šalių argumentai	II - 3098
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3099
5. Dėl kaltinimo, susijusio su EB 87 straipsnio netaikomumu nagrinėjamos priemonėms	II - 3101
B — Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su tariamu Normas Forales suderinamumu su bendrąja rinka (bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)	II - 3103
1. Šalių argumentai	II - 3103

2.	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3104
C —	Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais (bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)	II - 3108
1.	Šalių argumentai	II - 3108
2.	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3108
D —	Dėl pagrindo, susijusio su tuo, kad ginčijama pagalba yra esama pagalba (Bylos T-265/01, T-266/01, T-270/01)	II - 3109
1.	Šalių argumentai	II - 3109
2.	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3112
E —	Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su procedūros pažeidimu ir teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos bei vienodo požiūrio principų pažeidimu (bylos T-227/01–T-229/01 bei T-265/01, T-266/01 ir T-270/01)	II - 3117
1.	Dėl kaltinimo, susijusio su procedūros pažeidimu	II - 3118
a)	Šalių argumentai	II - 3118
b)	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3119
2.	Dėl kaltinimo, susijusio su teisinio saugumo, gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų pažeidimu	II - 3122
a)	Šalių argumentai	II - 3122
b)	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3127
	Dėl kaltinimo, kad pažeisti teisinio saugumo ir gero administravimo principai dėl pirminio patikrinimo trukmės	II - 3127
	Dėl kaltinimo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu	II - 3131
—	Dėl argumento, susijusio su Sprendimu 93/337	II - 3133
—	Dėl argumento, susijusio su 1993 m. schemomis ir Komisijos požiūriu į jas	II - 3135
—	Dėl argumento, susijusio su procedūros trukme	II - 3137

— Dėl argumento, susijusio su tuo, kad ginčijamuose sprendimuose pradėti formalias tyrimo procedūras nenurodytas įpareigojimas sustabdyti ginčijamų nuostatų mokesčių srityje taikymą ir rizika, kad ją reikės susigražinti.	II - 3140
Dėl kaltinimo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu	II - 3142
F — Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu (bylos T-227/01–T-229/01).	II - 3144
1. Šalių argumentai	II - 3144
2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas.	II - 3145
Dėl bylinėjimosi išlaidų.	II - 3148
I — Bylos T-227/01–T-229/01	II - 3148
II — Bylos T-265/01, T-266/01 ir T-270/01	II - 3149